

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΘΕΜΑ: Θεατρική Παράσταση
«Το κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων»**

Της Φοιτήτριας
Μαυρίδου Μάρθας
Α.Μ. 0296021

ΕΠΙΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

**Αναγνωστόπουλος Βασίλειος
Μαγουλιώτης Απόστολος**

Βόλος 2000

Ιφ / ΠΑΤΤ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

004000064008

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 1338/1
Ημερ. Εισ.: 20-10-2000
Δωρεά: Συγγραφέας
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ – ΠΠΕ
2000
MAY

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	Σελ.	1 – 2
ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ.....	Σελ.	3
Εισαγωγή	Σελ.	4
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ	Σελ.	5 – 7
Πράξη Πρώτη	Σελ.	8
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ... ..	Σελ.	9 – 10
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ	Σελ.	11
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.....	Σελ.	12 – 13
Πράξη Δεύτερη	Σελ.	14
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.	Σελ.	15 – 18
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ.....	Σελ.	19 – 24
Πράξη Τρίτη	Σελ.	25
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ... ..	Σελ.	26 – 31
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ.....	Σελ.	32 – 38
ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ... ..	Σελ.	39 – 42
Επίλογος	Σελ.	43
ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ... ..	Σελ.	44

ΛΙΓΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ	Σελ.	45 – 47
ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΑΣΚΕΥΗ	Σελ.	48 – 54
ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ	Σελ.	55 – 56
ΠΡΟΒΕΣ – ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	Σελ.	57 – 58
ΣΚΗΝΙΚΑ – ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ – ΜΑΣΚΕΣ – ΜΑΚΙΓΙΑΖ....	Σελ.	59 – 61
ΦΩΤΙΣΜΟΣ – ΜΟΥΣΙΚΗ	Σελ.	62 – 63
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ	Σελ.	64 – 65
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ	Σελ.	66
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	Σελ.	67

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η αναζήτηση θέματος για την πτυχιακή εργασία, αποτελεί ένα από τα κυριότερα θέματα συζήτησης μεταξύ των τεταρτοετών φοιτητών του τμήματος Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, και όχι μόνο. Το θέμα της δικής μου εργασίας, προσανατολιζόταν στο παιδικό θέατρο

Ενώ βρισκόμουν λοιπόν στο γραφείο του Καθηγητή του τμήματος κ. Αναγνωστόπουλου, προς ανεύρεση συγκεκριμένου πλέον θέματος, εμφανίστηκε η Επίκουρη Καθηγήτρια του τμήματος κα Μαρία Ζαφειροπούλου. Ξέροντας την ενασχόλησή μου με το θέατρο, με ρώτησε τι ετοιμάζω για τον φετινό χειμώνα. Της είπα την ιδέα μου για το συγκεκριμένο έργο και μου πρότεινε αυτή η θεατρική παράσταση, να είναι η πτυχιακή μου εργασία.

Η ιδέα μου φάνηκε «ελκυστική». Το συζήτησα με τον κύριο Αναγνωστόπουλο και τον κύριο Μαγουλιώτη, που θα αναλάμβαναν την επίβλεψη της εργασίας- παράστασης. Βρήκαν την ιδέα τολμηρή, αλλά πραγματοποιήσιμη. Το θέμα της εργασίας μου είχε βρεθεί.

Το μυθιστόρημα της Μυρτώς Κοντοβά, «Το κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων», το είχα διαλέξει γιατί πίστευα ότι είναι μια ιστορία που θα μπορούσε να αγαπηθεί, τόσο από τα παιδιά όσο και από τους μεγάλους. Άλλωστε το θέατρο είναι μια τέχνη, που περικλείει όλες τις υπόλοιπες και αυτό το καθιστά αγαπητό στους περισσότερους ανθρώπους.

Ειδικότερα τα παιδιά, μέσα από την επαφή τους με το θέατρο υπερβαίνουν τυχόν αδυναμίες τους, κοινωνικοποιούνται, ευαισθητοποιούνται. Ανακαλύπτουν νέους τρόπους επικοινωνίας, αποκτούν εμπειρίες, έρχονται σε επαφή με καταστάσεις που με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, μπορούν να τα επηρεάσουν στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς τους. (Αναγνωστόπουλος 1994, Γραμματάς 1997)

Το πλασματικό, το ψεύτικο γεγονός που διαδραματίζεται στη σκηνή, απογειώνει τα παιδιά, προκαλεί τη σκέψη τους αλλά δημιουργεί κι αισθητική απόλαυση.

Η θεατρική αυτή παράσταση, δεν δημιουργήθηκε για να εξυπηρετήσει κάποιες εκπαιδευτικές σκοπιμότητες και δεν υπήρχε καμιά διάθεση διδασκισμού. Σκοπός μου ήταν να πω ένα όμορφο παραμύθι, να παρουσιάσω τις εικόνες του όπως εγώ τις ονειρεύτηκα και να δείξω στα παιδιά, μαζί με τους «ηθοποιούς» μου, τον κόσμο που υπάρχει πέρα από τον ορίζοντά τους.

Στην προσπάθεια μου αυτή, συνοδοιπόροι και οδηγητές οι επιβλέποντες καθηγητές, κος Βασίλης Δ. Αναγνωστόπουλος, Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και ο κος Απόστολος Μαγουλιώτης, Λέκτορας του ίδιου τμήματος. Οι καθηγητές μου, από την πρώτη στιγμή υποστήριξαν και ενίσχυσαν την παράσταση σε όλες της τις φάσεις. Οι συμβουλές και οι παρατηρήσεις τους ήταν καταλυτικές στην διαμόρφωση της εργασίας αυτής. Τους ευχαριστώ ειλικρινά!

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΝΕΡΑΙΔΑ	Η αφηγήτρια του παραμυθιού
ΟΥΡΑΝΟΣ	Ο βασιλιάς του απέραντου γαλάζιου
ΓΗ	Η αγαπημένη του ουρανού.
ΑΣΤΡΗΣ	Το μικρό ζωηρό αστεράκι με το κόκκινο πατίνι.
ΜΑΜΑ 1	Περιμένει να δώσει το παιδάκι της εξετάσεις.
ΜΑΜΑ 2	Περιμένει να δώσει το παιδάκι της εξετάσεις
ΠΑΙΔΙ- ΑΣΤΡΟ 1	Αστεράκι που δίνει εξετάσεις.
ΠΑΙΔΙ- ΑΣΤΡΟ 2	Αστεράκι που δίνει εξετάσεις.
ΠΑΙΔΙ- ΑΣΤΡΟ 3	Αστεράκι που δίνει εξετάσεις.
ΚΡΟΝΟΣ	Πλανητης, μέλος της εξεταστικής επιτροπής.
ΑΓΓΕΛΙΚΗ	Το κοριτσάκι – αστέρι που εξετάζεται.
ΜΕΓΑΛΗ ΑΡΚΤΟΣ	Αστερισμός, μέλος της εξεταστικής επιτροπής.
ΜΑΜΑ – ΑΣΤΡΟ	Η μαμά του Αστρή.
ΜΠΑΜΠΑΣ –ΑΣΤΡΟ	Ο μπαμπάς του Αστρή.
ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ	Το αστέρι πρότυπο του Αστρή. Ο καλύτερός του φίλος.
ΑΣΤΕΡΙ 1	Κάτοικος του Ουρανού, περιεργάζεται το μαντήλι.
ΑΣΤΕΡΙ 2	Κάτοικος του Ουρανού, περιεργάζεται το μαντήλι.
ΑΣΤΕΡΙ 3	Κάτοικος του Ουρανού, περιεργάζεται το μαντήλι.
ΜΑΝΤΗΛΙ	Το μήνυμα της Γης στον Ουρανό.
ΝΤΑΝΤΑ –ΑΣΤΡΟ	Η νταντά της πριγκιπισσας Σελήνης.
ΣΕΛΗΝΗ	Η πριγκίπισσα της νύχτας.
ΕΡΜΗΣ	Πλανήτης, μέλος της εξεταστικής επιτροπής.
ΣΕΙΡΙΟΣ	Πλανήτης, μέλος του συμβουλίου.
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	Καλεί τα μικρά αστέρια στις εξετάσεις.

Εισαγωγή

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Σκοτάδι στο θέατρο. Αρχίζει η μουσική, ενώ είναι σκοτάδι ακόμα και καθώς η μουσική κλιμακώνεται ανάβουν τα φώτα και εμφανίζεται η Νεραΐδα.)

ΝΕΡΑΪΔΑ : Όταν πρωτοφτιάχτηκαν ο Ουρανός και η Γη, πριν δηλαδή από ένα σωρό χρόνια, κάθισαν οι δύο τους στο τραπέζι κι έβαλαν τον κόσμο στη μέση, για να τον μοιράσουν σωστά και δίκαια όπως όλοι οι κυβερνήτες.

ΟΥΡΑΝΟΣ : Αυτό είναι δικό μου.

ΓΗ : Τι μας λες, αυτό το δέντρο είναι δικό μου.

ΟΥΡΑΝΟΣ : Α μπα! Και ποιος το λει; Μήπως γράφει και το όνομά σου επάνω;

ΓΗ : Λογικά πρέπει. Μια στιγμή να δούμε.

ΟΥΡΑΝΟΣ : Πολύ καλά πάρε το δέντρο. Το βουνό όμως...

ΓΗ : Για να δω λιγάκι... Όπως το φαντάστηκα, κι αυτό δικό μου είναι.

ΟΥΡΑΝΟΣ : Άσε κάτω το βουνό.

ΓΗ : Τι μας λες καλέ που θα το αφήσω. Ακούς εκεί, Ουρανός πράμα και να θέλει βουνά και δέντρα.

ΟΥΡΑΝΟΣ : Πρόσεχε καλά κυρά μου, γιατί εγώ είμαι πιο δυνατός από 'σένα.

ΓΗ : Μπα!! Και τι θα μου κάνεις;

ΟΥΡΑΝΟΣ : Τι θα σου κάνω; Θα τα πάρω όλα με το έτσι θέλω και θα σ' αφήσω φαλακρή σαν γλόμπο.

ΓΗ : (Στο κοινό) Έτσι είσαι; Τώρα θα δεις.

(Στον Ουρανό) Αχ!!!! Σβήνω.

ΟΥΡΑΝΟΣ : Γη, γήτσα μου, γηγούλα μου. Αχου τι έπαθα ο κουτός. Τι να κάνω τώρα; Νερό, λίγο νερό. Τι λίγο, όλα τα νερά του κόσμου για την αγαπημένη μου γη.

(Στο κοινό)

Ε, ναι λοιπόν, την αγαπάω τη γη μου εγώ. Και μην κοιτάτε που κάνω τον δύσκολο. Όλα θα της τα δώσω, όλα. Αλλά κάτι ήθελα να κάνω, μήπως θυμάστε τι;... Κάτι ήθελ... Μα βέβαια, νερό. Όλα τα νερά του κόσμου, για να μη λιποθυμήσει ποτέ πια

ΓΗ : (Σηκώνεται και κλείνει μάτι στο κοινό)
Σα να είμαι καλύτερα.

ΟΥΡΑΝΟΣ : (Τρυφερά) Αλήθεια;... (Γίνεται πάλι σοβαρός, ξεροβήχει)
Πολύ καλά, ας συνεχίσουμε τις διαπραγματεύσεις. Τα σπίτια... τα σπίτια είναι δικαιωματικά δικά μου.

ΓΗ : Αχ!!!! Χάνομαι. (Λιποθυμάει)

ΟΥΡΑΝΟΣ : (Πανικόβλητος) Μη, μη. Γη, γηγακούλα μου, σήκω. Δικά σου τα σπίτια. Δικά σου.

ΓΗ : (Ανασηκώνεται) Σα να μου έφυγε η ζάλη. Και τα ζωάκια, τα πουλάκια και τα ζουζουνάκια;

ΟΥΡΑΝΟΣ : Νομίζω πως αυτά πρέπει, αν δεν σε πειράζει δηλαδή, κι αν δεν έχεις πρόβλημα... να τα πάρω εγώ.

ΓΗ : Πρόβλημα, εγώ; Αυτό ήτανε, πεθαίνω!!(Πέφτει λιπόθυμη)

ΟΥΡΑΝΟΣ : Όχι πάλι γηγουλίني μου! Όχι πάλι! Όλα παρ' τα, όλα. Και τα ζουζουνάκια, και τα ζώα, και αυτά τα παράξενα πλάσματα που λέγονται άνθρωποι. Όλα

ΓΗ : (Σηκώνεται και τινάζει ατάραχη τη φούστα της)
Πολύ καλά. Τελειώσαμε. Σ' ευχαριστώ.
(Στο κοινό)

Τελικά δεν ήταν και τόσο δύσκολο. Ε;

ΟΥΡΑΝΟΣ : (Απογοητευμένος) Με ξεγέλασες. Εκμεταλλεύτηκες την αδυναμία μου και μου τα πήρες όλα. Όλα. Τι θα κάνω άδειος κι ολομόναχος; Δικό μου είναι το φταίξιμο. Που σου' χω αδυναμία.

ΓΗ : (Τον πλησιάζει και τον χαϊδεύει)

Θα 'χεις δικά σου όλα τα φλύαρα αστέρια και τους γαλαξίες. Τους κομήτες που χαλάν τον κόσμο πέφτοντας και την ωραία Σελήνη, που θα σε μαγέψει και θα την κάνεις πριγκίπισσα. Θα 'χεις δικό σου τον ήλιο να σε ζεσταίνει, χειμώνα καλοκαίρι. Και θα στέλνεις κάτω, όσο φως θέλεις εσύ. Θα 'χεις τα βλέμματα των ανθρώπων που θα ζουν σ' εμένα και θα κοιτάζουν εσένα. Κι ακόμα, θα σου χαρίσω τον μεγαλύτερο καθρέφτη του κόσμου, τη θάλασσα, να καθρεφτίζεσαι μέσα της μέρα νύχτα, με τα μπλε σου μάτια και τα αστέρια σου.

(Αρχίζει να στολίζει τον κόσμο)

Εδώ θέλω ένα δάσος, κι εδώ ένα βουνό. Όχι, το βουνό το θέλω εδώ. Για να δούμε, αυτό το χωριό θέλω να πάει... εκεί.

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Πηγαίνει και της πιάνει το χέρι)*

Έρθε η ώρα να φύγω. Κάθε φορά που θα γεννιέται πάνω σου ένας άνθρωπος, ένα ζώο ή ένα φυτό, εγώ θα στέλνω ένα από τα πιο δυνατά, νεαρά μου αστέρια να τους ακολουθούν και να τους φροντίζουν ως το τέλος της ζωής τους. Σου ορκίζομαι ότι δε θα βρεθεί ούτε ένα τόσο δα χαμομηλάκι δίχως τη φροντίδα αστεριού. Κάθε φορά που τα αστέρια μου θα ξεκινούν το μαγικό ταξίδι, από 'μένα σ' εσένα, θα κουβαλούν μαζί κι ένα κομμάτι από την καρδιά μου.

ΝΕΡΑΪΔΑ : Από τότε μέχρι σήμερα, η υπόσχεση τηρείται κατά γράμμα. Δύο φορές το χρόνο, τη πιο κρύα νύχτα του χειμώνα και την πιο ζεστή του Αυγούστου, τα νεαρά αστεράκια, δίνουν εξετάσεις μπροστά στην εξεταστική επιτροπή του Ουρανού. Αν απαντήσουν σωστά, ξεκινούν ευτυχισμένα για το μαγικό ταξίδι τους στη Γη, όπου τους περιμένει πολύ δουλειά πλέει στον προστατευόμενό τους. Αν όμως απορριφθούν τρεις φορές στις εξετάσεις, τότε είναι καταδικασμένα να γλιστρούν αδέσποτα και δίχως προορισμό στη μεγάλη μπλε αλάνα, ώσπου να σβήσουν. Βέβαια πολύ σπάνια συμβαίνει ν' απορριφθεί κάποιο έστω και μια φορά στις εξετάσεις, διότι τα νεαρά αστέρια είναι κατά κανόνα προσεκτικά και μετρημένα ακριβώς όπως οι γονείς και οι παππούδες τους. Τούτη όμως η ιστορία, θα μας δείξει πως ακόμα και σ' έναν κόσμο που είναι βασισμένος στη τέλεια αρμονία, μπορούν να έρθουν τα πάνω κάτω. Θα δούμε πως μια μέρα άρχισε να ξετυλίγεται ένα κουβάρι αλλιώτικο, ένα κουβάρι περίεργο, όχι άλλο από το κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων.

Πράξη Πρώτη

Σ Κ Η Ν Η Π Ρ Ω Τ Η

ΑΣΤΡΗΣ : Μαμά, ποιανού είναι η θάλασσα;

MAMA : *(Του διορθώνει τη φορεσιά)*

Μα καλά παιδάκι μου. Δε βλέπεις ότι φοράς τη μπλούζα σου ανάποδα;

ΑΣΤΡΗΣ : Τι λες, πολύ που με νοιάζει. Έλα πες μου, ποιανού είναι η θάλασσα;

MAMA : Στο 'χω πει χίλιες φορές Αστρή, η θάλασσα είναι του Ουρανού.

ΑΣΤΡΗΣ : Και γιατί παρακαλώ είναι του Ουρανού;

MAMA : Διότι είναι ο καθρέφτης που του χάρισε η αγαπημένη του, όταν πρωτοφτιάχτηκε ο κόσμος. Και πρόσεχε καλά, γιατί αυτή είναι ερώτηση S.O.S της εξεταστικής επιτροπής. Όταν σε ρωτήσουν: «Ποιανού είναι η θάλασσα;», πρέπει να απαντήσεις ολόσωστα: «Είναι του Ουρανού, και του τη χάρισε η Γη, για να καθρεφτίζονται μέσα τα μπλε του μάτια και τα αστέρια του!»

ΑΣΤΡΗΣ : Είναι αλήθεια τρεμουλιαστή και γεμάτη θυμό;

MAMA : *(Ενώ του διορθώνει την ποδιά)* Ναι!

ΑΣΤΡΗΣ : Κι όμορφη;

MAMA : *(Αναπολώνοντας)* Δεν το χωράει ο νους σου!

ΑΣΤΡΗΣ : Τότε δεν είναι του Ουρανού.

MAMA : *(Ηλεκτρίζεται)* Τι λες παιδάκι μου, γιατί;

ΑΣΤΡΗΣ : Γιατί τα όμορφα πράγματα δεν είναι μόνο για έναν. Να γιατί.

MAMA : *(Έτοιμη να βάλει τα κλάματα)* Αχ! Τι θα κάνω, τι θα κάνω!

Τι παλαβομάρες είναι αυτές που λες; Δυο ώρες πριν τις εξετάσεις κι εσύ τα ίδια και χειρότερα. Αν δεν συμμαζευτείς, *(του ζουλάει τη μύτη)* θα κοπείς πάλι και χάθηκες κακομοίρη μου. Αλλά έννοια σου και ξέρω ποιος σου τα βάζει στο μυαλό όλα τούτα.

ΑΣΤΡΗΣ : ... Ξέρεις, όλα τα ξέρεις... Ποιος για πες μας;

MAMA : Εκείνος ο τεμπέλης, που ξημεροβραδιάζεσαι στο καλύβι του για να με λαχταράς κάθε τόσο.

ΑΣΤΡΗΣ : *(Νευριασμένα)* Μην τον λες έτσι. Χειμέριο τον λένε.

MAMA : *(Ειρωνικά)* ... Χειμέριος! Σιγά την προσωπικότητα! Σου έχω πει χίλιες φορές πως δεν θέλω να έχεις πάρε δώσε μαζί του. Αλλά εσύ ακούς; Δεν ακούς!

ΑΣΤΡΗΣ : Αν θες να ξέρεις, δεν είναι ούτε τεμπέλης, ούτε τίποτα. Κι όσα έμαθα από τις ιστορίες του, δεν θα τα μάθαινα μακάρι να πήγαινα σε δέκα σχολεία και μακάρι να έκανα δέκα ταξίδια στη Γη.

MAMA : *(Ενώ φοράει το καπέλο της)* Μπα, και μήπως εμείς δεν πήγαμε στη Γη; Και μάλιστα κανονικά και με τον νόμο;

ΑΣΤΡΗΣ : Πήγατε αλλά δεν είδατε τα ίδια πράγματα.

MAMA : Τι μας λες, και ποιος τα λει αυτά; Εκείνος που ακόμα και στη Γη δεν είχε που την κεφαλή κλίνει;

ΑΣΤΡΗΣ : Εκείνος είδε πίσω από τα πράγματα. Ανακάλυψε άλλα, που δεν φαντάζεσαι καν... Μαμά μ' ακούς ή μιλάω στο βρόντο;... Το ξέρεις κυρία μου, ότι όλοι εμείς, υπάρχουμε μόνο και μόνο επειδή μας ονειρεύονται οι άνθρωποι; Και το ξέρεις πως αν πάψουν να μας ονειρεύονται, θα γίνουμε άψυχα ουράνια σώματα;

MAMA : *(Τον κοιτάζει παγωμένη)* Φεύγουμε. Εγώ κάθομαι και σ' ακούω και τα μεγάφωνα καλούν τους εξεταζόμενους... Μεγαλύτερη κουταμάρα δεν έχω ακούσει στη ζωή μου... Χειμέριος κομμένος.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

(Φως στο κέντρο της σκηνής. Έντονη μουσική. Από αριστερά μπαίνει ο Αστρής με τη μαμά να τον τραβάει. Από τη δεξιά πλευρά μπαίνει μια μαμά με δύο παιδιά που την τραβούνε)

MAMA 2: Όλη μέρα τα είχα σπίτι με ζαλίσανε.

MAMA : Μη τα συζητάς χρυσή μου. Κι εγώ τα ίδια τράβηξα.

MAMA 2: Μα μου έφαγαν το κεφάλι πως θα γίνουνε μεγάλα και τρανά. Πονοκέφαλος μ' έπιασε.

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Μάζεψε τα πλοκάμια σου πορτοκαλιάρη Αστρή γιατί θα σου βγάλω το μάτι.

ΑΣΤΡΗΣ : Χα! Δε μπορείς γιατί αν κάνεις βήμα θα σου χαλάσει η χωρίστρα.

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Σα δεν ντρέπεσαι, τέτοια μέρα να 'χεις τα χάλια σου... Κοίτα πως είναι!

ΑΣΤΡΗΣ : Καλύτερα από το ν' αστράφτω σαν μπιντές.

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Για μένα το είπες αυτό;

ΑΣΤΡΗΣ : Ναι, γιατί;

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Γιατί θα φας τόσο ξύλο, που δεν θ' αναγνωρίζεις τη φάτσα σου.

ΑΣΤΡΗΣ : Ναι ε; Για έλα, για έλα να δούμε! (Τον σπρώχνει) Φα την!(Πέφτουν τα δυο αστέρια).

ΑΣΤΕΡΙ 2 : Ποιος έσπρωξε;

ΑΣΤΕΡΙ 1 : (Γκρινιάζοντας) Μαμά, κοίτα πως έγινα!

ΑΣΤΕΡΙ1,2: Τι θα κάνω τώρα;

(Ο Αστρής πλησιάζει τη μαμά του που έχει πάθει σοκ)

ΑΣΤΡΗΣ : Είδες που γκρινίαζες ότι δεν είμαι σαν τα άλλα αστέρια; Τώρα όλα τα άλλα είναι σαν κι εμένα!

MAMA : (Εκνευρισμένη) Αν δεν σταματήσεις αμέσως τη φασαρία θα σε κλειδώσω αυτή τη στιγμή σπίτι και θα χάσεις τη σειρά σου, άκουσες; (Γυρνώντας στην άλλη μαμά) Συγγνώμη, χίλια συγγνώμη!

(Ακούγεται ηχογράφηση)

Παρακαλείται το άστρο Αγγελική να προσέλθει για τις εξετάσεις!

(Οι υπόλοιποι όλοι φεύγουν και μένει μόνη να περιμένει τους εξεταστές)

Σ Κ Η Ν Η Τ Ρ Ι Τ Η

(Εμφανίζονται στη σκηνή ο Κρόνος και η Μ. Άρκτος και στέκονται σε μια εξέδρα. Το άστρο Αγγελική στέκει έντρομο μπροστά τους)

ΚΡΟΝΟΣ : *(Με πολύ αυστηρό τόνο)* Ποιανού είναι η θάλασσα νεαρά;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ : *(Πολύ φοβισμένα)* Η θα... θα...

ΚΡΟΝΟΣ : *(Πιο ήρεμα)* Η θάλασσα παιδί μου, ποιανού είναι;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ : *(Παίρνει θάρρος)* Η θάλασσα κύριε είναι του Ουρανού και του τη χάρισε η Γη όταν πρωτοφτιάχτηκε ο κόσμος για να καθρεφτίζονται τα μπλε του μάτια και όλοι εμείς. Έχω να σας πω επίσης, ότι φεύγει και γυρίζει μέσα στους αφρούς και μέσα στα κύματα που είναι ολόασπρα σαν τούλια..

ΚΡΟΝΟΣ : *(Βαριεστημένα)* Φτάνει παιδί μου!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ : ... Έχει και κόκκινα κοράλλια και ψάρια με διάφανα λέπια. Στο βυθό...

ΚΡΟΝΟΣ : *(Εκνευρισμένος)* Φτάνει παιδί μου, πέρασες!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ : ... Οι ανεμώνες άμα πας να τις πιάσεις, γίνονται καπνός και οι ιππόκαμποι περπατάνε στητοί σαν λακέδες. Έχει...

ΚΡΟΝΟΣ : *(Πολύ άγρια)* Θα σταματήσεις επιτέλους; Βρε που μπλέξαμε σήμερα!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ : *(Πάει να φύγει, διστάζει και ξαναγυρνάει)* Πέρασα;

Μ. ΑΡΚΤΟΣ: Πέρασες!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ : *(Τσιρίζοντας)* Μαμά, πέρασα!

Μ. ΑΡΚΤΟΣ: Ο επόμενος!

(Μπαίνει ο Αστρής με το πατίνι Οι εξεταστές τον περιεργάζονται εξεταστικά)

ΚΡΟΝΟΣ : Για πλησίασε νεαρέ! Πως λέγεσαι;

ΑΣΤΡΗΣ : Αστρής!

ΕΞΕΤΑΣΤΕΣ: Ωωωω!

ΚΡΟΝΟΣ : Αν δεν κάνω λάθος, δίνεται εξετάσεις για δεύτερη φορά!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Στο κοινό)* Να κι ο πληθυντικός! *(Στους εξεταστές)*

Μάλιστα! Κόπηκα στις προηγούμενες, τον Δεκέμβρη!

ΚΡΟΝΟΣ : *(Γεμάτος απορία)* Και γιατί;

ΑΣΤΡΗΣ : Γιατί είπα ότι ο δικός μου προστατευόμενος θέλω να γίνει το πιο ελεύθερο πλάσμα στη Γη!

ΚΡΟΝΟΣ : Α! Η ελευθερία νεαρέ, δεν είναι παίξε γέλασε. Δύσκολο πράγμα!

ΑΣΤΡΗΣ : Το ξέρω! Κι εμείς για τα δύσκολα είμαστε!

ΚΡΟΝΟΣ : (*Αρχίζει και εκνευρίζεται*) Α μικρέ μου! Σαν να μη μας τα λες καλά. Πες μας λοιπόν: Ποιο είναι το πιο χρήσιμο αστέρι στην ιστορία μας;

ΑΣΤΡΗΣ : (*Σκεφτικά*) Ποιο είναι το πιο χρήσιμο αστέρι; Δεν θυμάμαι! Μπορώ όμως να σας πω ποιο είναι το πιο σοφό αστέρι!

ΚΡΟΝΟΣ : (*Γεμάτος απορία*) Ποιο;

ΑΣΤΡΗΣ : Το άστρο Χειμέριος!

ΕΞΕΤΑΣΤΕΣ: Ωωωωω!!

Μ. ΑΡΚΤΟΣ: Το ξέρεις νεαρέ ότι ο Χειμέριος είναι ένα αδέσποτο άστρο που έκανε αυθαίρετα το ταξίδι του στη Γη;

ΑΣΤΡΗΣ : Το ξέρω βέβαια!

Μ. ΑΡΚΤΟΣ: Και δεν σε νοιάζει καθόλου;

ΑΣΤΡΗΣ : Όχι, καθόλου δεν με νοιάζει! Μα τι θέλατε να κάνει; Να κάτσει εδώ και να βαριέται που ζει; Δηλαδή εσείς τι θα κάνατε. Αλλά τι ρωτάω;

ΚΡΟΝΟΣ : (*Επιβλητικά*) Ποιο είναι κατά τη γνώμη σου το πιο μαγευτικό πράγμα πάνω στη Γη;

ΑΣΤΡΗΣ : Είναι η θάλασσα!

Μ. ΑΡΚΤΟΣ: Και ποιανού είναι η θάλασσα;

ΑΣΤΡΗΣ : (*Στο κοινό*) Ααα! Αυτό δεν είναι εξετάσεις αλλά κανονική ανάκριση! Για δεσ τι τραβάω για λίγες διακοπές! (*Στους εξεταστές*) Η θάλασσα είναι του Ουρανού!

ΚΡΟΝΟΣ : Και για πες μας γιατί είναι του Ουρανού;

ΑΣΤΡΗΣ : (*Με χαζό ύφος*) Και ποιανού να είναι;

Μ. ΑΡΚΤΟΣ: (*Τσιρίζοντας*) Λέγε, γιατί είναι του Ουρανού. Ξέρεις ή δεν ξέρεις;

ΑΣΤΡΗΣ : (*Αγανακτισμένος*) Για να βλέπει μέσα τη μούρη του. Αμάν πια!

ΕΞΕΤΑΣΤΕΣ: Απορρίπτεσαι!

Πράξη Δεύτερη

Σ Κ Η Ν Η Π Ρ Ω Τ Η

(Στο σπίτι του Αστρή μετά τις εξετάσεις. Ο Αστρήs κάθεται στεναχωρημένος στο τραπέζι μπροστά στο πιάτο με το φαγητό. Η μαμά πηγαίνει πάνω από το κεφάλι του)

ΜΑΜΑ : *(Εκνευρισμένη)* Φάε!

ΑΣΤΡΗΣ : Δεν θέλω, δεν πεινάω.

ΜΑΜΑ : Σκοπεύεις να πεθάνεις από την πείνα;

ΑΣΤΡΗΣ : *(Με πείσμα)* Ναι άσε με.

(Μπαίνει ο μπαμπάς κουρασμένος)

ΜΠΑΜΠΑΣ: Καλησπέρα! Τι έγινε Αστρή, τι έκανες με τις εξετάσεις;

ΜΑΜΑ : *(Ξεσπάει)* Τι έκανε; Άντε να μην πω τι έκανε! Κόπηκε. Ο Αστρήs πηγαίνει στις εξετάσεις για να κόβεται, αλλιώς δε θα του πάει καλά η μέρα.

ΜΠΑΜΠΑΣ: *(Προσπαθώντας να κρατήσει την ψυχραιμία του)* Εντάξει δεν είναι ανάγκη να γινόμαστε εγωιστές. Πρέπει να ηρεμήσουμε και να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση με ψυχραιμία. Σου μένει μια τελευταία ευκαιρία..

ΑΣΤΡΗΣ : *(Με σκυμένο κεφάλι)* Ναι, το ξέρω!

ΜΑΜΑ : *(Ξαναξεσπάει)* Το ξέρει! Ε, βέβαια, υπάρχει και τίποτα που να μην το ξέρει; Α, ναι ξέχασα. Δεν ξέρει να περνάει στις εξετάσεις!

ΜΠΑΜΠΑΣ: *(Κοιτάει τη μαμά και της κάνει νόημα να σταματήσει)* Τι θα κάνεις λοιπόν;

ΑΣΤΡΗΣ : *(Έτοιμος να βάλει τα κλάμματα)* Δεν ξέρω! *(Τρώει τα νύχια του)*

ΜΠΑΜΠΑΣ*(Ξεροβήχει και παίρνει ύφος σοβαρό)*. Όλον αυτό τον καιρό περνάς μπροστά από τα σπίτια των γερόντων μ' εκείνο το ρημάδι το πατίνι και χαλάς τον κόσμο. Βάζεις μπουρλότα στις ουρές τον κομητών, τους βλέπουν οι αστρονόμοι στη Γη και λένε άλλ' αντ' άλλων για σύφο και διαστημόπλοια.*(Κατεβάζει το χέρι του Αστρή από το στόμα)* Για να μη θυμηθώ το βράδυ που έχωσες φωτοβολίδα στο κρεβάτι του ξαδέλφου σου και η μάνα του τρόμαξε πως έπαθε το παιδί ερυθρά.*(Ο Αστρήs πάει να βάλει τα γέλια, ο μπαμπάς τον αγριοκοιτάει)* Μέχρι προχθές ακόμα, έλεγες πως η Μ. Άρκτος είναι χοντρή σαν αρκούδα, και πού; Στην

καλύτερή της φίλη. Όπως σου είπα, έχεις μια τελευταία ευκαιρία. Σκέψου το και αποφάσισε. Το ταξίδι στη Γη είναι το πιο μαγικό πράγμα που θα ζήσεις. Όμως όπως συμβαίνει με όλα τα μαγικά πράγματα, έτσι κι αυτό θα το πληρώσεις με κάτι... Και σου έχω πει χίλιες φορές ότι δεν θέλω να τρως τα νύχια σου. (Ο μπαμπάς φεύγει).

ΜΑΜΑ : Όταν γεννήθηκες, είχες κάτι μάτια, μα κάτι μάτια... ορθάνοιχτα και μεγάλα σαν πιάτα. Μας κοιτούσες όλους, μια σταλιά μωρό. Και μας κοιτούσες τόσο επίμονα, που σκέφτηκα πως περίμενες κάτι να σου πω. Από τότε όλο ψάχνω, μα ακόμα δεν βρήκα τι. Φαίνεται δεν έχω ταλέντο σ' αυτά.

ΑΣΤΡΗΣ : Πάντως είναι άδικο να μην πάω στη Γη. (Παίρνει το πατίνι του και φεύγει)

(Σβήνουν τα φώτα. Όταν ξαναάβουν ο Χειμέριος είναι καθισμένος στην κουניστή πολυθρόνα του και χαϊδεύει τη γενειάδα του και διαάξει ένα βιβλίο. Ο Αστρής φτάνει λαχανιασμένος και κάθεται δίπλα του)

ΑΣΤΡΗΣ : Κόπηκα!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: (Χωρίς να τον κοιτάξει) Σιγά το νέο. (Τον βλέπει) Μα πως ιδρωσες έτσι;

ΑΣΤΡΗΣ : Δεν μπορείς να μου δώσεις λίγο σημασία;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: (Χωρίς να τον κοιτάξει) Μα σου δίνω... Για λέγε λοιπόν!

ΑΣΤΡΗΣ : Μπήκα εκεί μέσα και με κοιτούσαν λες και ήμουν δεν ξέρω κι εγώ ποιος.

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Ας πούμε λες και ήσουν εγώ.

ΑΣΤΡΗΣ : Ακριβώς. Λες και ήμουν εσύ. Και μετά μου άρχισαν κάτι ερωτήσεις, ποιος είμαι, που γεννήθηκα, με ποιο δικαίωμα, γιατί τα ρούχα μου είναι πορτοκαλί και όχι κίτρινα. (Σηκώνεται και κάνει βόλτες) Καλά τους είπα κι εγώ πως η θάλασσα είναι για να βλέπει μέσα τη μούρη του ο Ουρανός!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: (Ξεκαρδίζεται στα γέλια) Έτσι τους είπες; Χα! Χα! Χα! Να 'σαι καλά Αστρή μ' έκανες και γέλασα απόψε!

ΑΣΤΡΗΣ : (Παραπονεμένα) Μα δεν είναι άδικο;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Ποιο;

ΑΣΤΡΗΣ : Να ξεκινάνε όλα αυτά τα αστέρια για τη Γη κι εγώ να μένω πίσω.

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Είναι!

ΑΣΤΡΗΣ : (Σκεφτικά)... Ξέρεις κάτι Χειμέριε;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Λέγε!

ΑΣΤΡΗΣ : Σου ορκίζομαι πως δεν υπάρχει πιο δύσκολο πράγμα για μένα, από το να δώσω εξετάσεις μπροστά στην εξεταστική επιτροπή... Μ' εκείνη την αρκούδα!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Κι εγώ σου ορκίζομαι πως θα πάρεις ό,τι σου ανήκει και μάλιστα με το παραπάνω! Σου τ' ορκίζομαι.

ΑΣΤΡΗΣ : Όλα τα ξέρεις Χειμέριε, όλα! Είσαι τόσο σοφός!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Κι εσύ ευαίσθητος! Όλα θα γίνουν όπως τα θέλεις, αρκεί να το πιστέψεις!

ΑΣΤΡΗΣ : ... Πες μου όμως, τι έγινε όταν κατέβηκες στη Γη;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: ...

(Ακούγονται φωνές από μέσα!)

ΑΣΤΕΡΑΚΙΑ: Φε- φε φεύγουμε!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Με στεναχώρια και θυμό ταυτόχρονα)* Ναι και τώρα θα μας ζαλίσουνε!... Φεύγει και η Φώτο!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Αυτοί που αγαπάμε δεν είναι πάντα κοντά μας Αστρη:

ΑΣΤΡΗΣ :... Έτσι μου 'ρχεται ν' αρπάξω κανέναν και να τον κάνω αγνώριστο!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: *(Τον κοιτάει επιτιμητικά)*...

ΑΣΤΡΗΣ : Επαναλαμβάνω: Μου 'ρχεται ν' αρπάξω εκείνον εκεί και να του ξεριζώσω τις αχτίδες μία -μία!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Βρες κάτι πιο εντυπωσιακό Αστρη! Εξάλλου το νούμερο με τον καβγά το έχουμε δει πολλές φορές.

ΑΣΤΡΗΣ : *(Σκέφτεται)* Ωραία. Τότε θ' αρπάξω τη Φώτο και θα την εξαφανίσω για να μη φύγει!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: *(Ενθουσιασμένος)* Αυτό μάλιστα! Έξυπνο! *(Το σκέφτεται λιγάκι)* Μπα, δεν είναι καλή ιδέα, άφησε το Αστρή. Ύστερα από το πρώτο σοκ της μαμάς της όταν έμαθε ότι τα 'φτιαξες με την κόρη της νομίζω πως η καρδιά της δεν θ' αντέξει και δεύτερο σοκ! Άσ' το Αστρή να χαρείς το πατίνι σου. Δεν μπορώ τα ουρλιαχτά και τις φωνές, και μένουν και κοντά!

ΑΣΤΡΗΣ : Εγώ πάντως στη Γη θα πάω!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Μα και βέβαια!

ΑΣΤΕΡΑΚΙΑ: *(Ακούγονται από το βάθος)* Φε- φε- φεύγουμε!

ΑΣΤΡΗΣ *(Απογοητευμένος)* Καληνύχτα Χειμέριε!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Καληνύχτα φιλαράκο. Και που'σαι! Γέμιζε το κεφάλι σου με καλά πράγματα και όλα θα γίνουν!

ΑΣΤΡΗΣ : Τι;;;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ: Τίποτα... καλό δρόμο! Προσεκτικά!

ΝΕΡΑΙΔΑ : Κι έτσι τα μικρά αστεράκι πήραν το δρόμο τους! Τα πιο πολλά για τη Γη, για να προστατέψουν μικρές, νεαρές και ευαίσθητες ψυχούλες! Ο μικρός Αστρής όμως, ξεκίνησε για το σπίτι του. Κι ας ήταν λυπημένος. Ο Χειμέριος είπε πως όλα θα πάνε καλά, κι αυτός ξέρει!

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

(*Ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα του Ουρανού*)

Αγαπημένη,

Νέες ψυχές πάνω σου γεννιούνται κι εγώ με τα αστεράκια μου θα στέκομαι κοντά τους. Γιατί στο υποσχέθηκα. Γιατί μόνο εσύ μπορείς να είσαι αληθινή... για μένα! Είσαι η δύση και η ανατολή μου! Ο κόσμος μου ολόκληρος. Τώρα που τα αστέρια μου φτάνουνε στη Γη, σου στέλνω το πιο γλυκό μου φιλί!

(*Όσο ακούγεται το μήνυμα η Γη εμφανίζεται και το ακούει με νοσταλγία και συγκίνηση. Μόλις τελειώσει το μήνυμα...*)

ΓΗ : Μα τι λέγειν έχει αυτός ο Ουρανός βρε παιδί μου! Με κατασυγκίνησε πάλι. Τςτςτς! Τι θα κάνω! Άμα ο άνθρωπος είναι ερωτευμένος τελικά... έχει έμπνευση. Κι εγώ, η αγάριστη, τίποτα! Ούτε ένα νεύμα. Είναι τώρα αυτό σωστό βρε παιδιά; Δεν πρέπει να του στείλω κι εγώ κάτι;...*(Εδώ μπορεί να γίνει διάλογος με το κοινό)*

Το αποφάσισα! Θα του στείλω κι εγώ κάτι. Και μάλιστα κάτι πολύ πολύ ωραίο!*(Σκέφτεται)* Ένα ποιητικό μήνυμα. Μη νομίζει ο κύριος ότι μόνο από τεχνολογία πάμε καλά!

(Εμφανίζεται η Νεράιδα)

ΝΕΡΑΪΔΑ : Τρεις μέρες και τρεις νύχτες έψαχνε να βρει ένα μήνυμα της προκοπής ν' απαντήσει στον Ουρανό! Ίδρωσε από 'δω, ξεφυσούσε από 'κει, τίποτε! Τα πράγματα ήταν πιο δύσκολα απ' ότι φανταζότανε!

Την ίδια στιγμή, τις τρεις αυτές μέρες, στη Γη έκανε τόση ζέστη, που οι άνθρωποι σταμάτησαν να πηγαίνουν στις δουλειές τους και κάθονταν στις αυλές τους, πίνοντας χυμό πορτοκάλι με πολλά παγάκια!

Την τέταρτη μέρα όμως ...*(ακούγεται αέρας)*. Η Γη το είχε αποφασίσει. Θα έστελνε το μήνυμά της στον Ουρανό. Μόνο που δεν θα ήταν ποιητικό μήνυμα! Θα ήταν αλλιώτικο, ένα σινιάλο! Ένα πουλί ή ένα μαντήλι! Να πετάξει ψηλά στις πολιτείες των αστεριών και να φτάσει στον αγαπημένο της τον Ουρανό, που είναι τόσο γλυκούλης και ευαίσθητος. Και είναι πράγματι κρίμα να τον αρνιέται τόσον καιρό, αφού κι αυτή κατά βάθος...

(Όσο η Νεράιδα μιλάει εμφανίζεται το μαντήλι και στέκεται σαν να είναι απλωμένο. Η Γη το βλέπει και ενθουσιάζεται)

ΓΗ : Αυτό είναι! Αυτό θα είναι το μήνυμά μου. Ένα μαντήλι! Έλα μαντήλι. Φύγε και πήγαινε στον Ουρανό, μήνυμα της αγάπης μου, εσύ!

(Το μαντήλι φεύγει με χορευτική κίνηση και ο Χειμέριος εμφανίζεται στη σκηνή. Το μαντήλι προσγειώνεται στο μπαλκόνι της Σελήνης).

ΑΣΤΡΗΣ : Καλημέρα Χειμέριε!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Καλώς τον! Πως κι από δώ;

ΑΣΤΡΗΣ : Πέρασα να σε δω!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Τώρα έρχεσαι; Έπρεπε να ήσουν εδώ χθες βράδυ να δεις τι γινότανε! Χαμός!

ΑΣΤΡΗΣ : (Με αγωνία και ενθουσιασμό συγχρόνως).

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Η Γη! Δήλωσε την παρουσία της, και μάλιστα με τρόπο περίτρανο! Ανακάτεψε τον κόσμο για να στείλει ένα βαμβακερό μαντήλι στον Ουρανό!

ΑΣΤΡΗΣ : Κι εσύ πού το ξέρεις παρακαλώ;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Το ξέρω, γιατί χθες βράδυ είχα ανυπόφορη αϋπνία κι έτσι είδα λεπτό προς λεπτό τα καθέκαστα. (Με ενθουσιασμό) Πολύ μου άρεσε. Τα έκανε όλα άνω κάτω!

ΑΣΤΡΗΣ : Πω, πω! Και πως ήτανε;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Φύσηξε ένας δυνατός, πολύ δυνατός αέρας. Τόσο δυνατός, που πήρε τα σπίτια ψηλά και τα ανακάτεψε μεταξύ τους, μπερδεύοντας με τους ανθρώπους, τα δέντρα και τα κατοικίδια ζώα!

ΑΣΤΡΗΣ : Τόσο πολύ ε!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : ... Να φανταστείς μικρέ μου, ένα περίπτερο προσγειώθηκε στη θέση μιας εκκλησίας, ενώ αυτή πετούσε ακόμα με τον παπά και τα παπαδάκια!

ΑΣΤΡΗΣ : Να πάρει! Κι εγώ κοιμόμουνα από τις εννιά!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : ... Και σ' όλη αυτή την αναστάτωση, έφυγε ένα φρεσκοπλυμένο μαντήλι από μια μπουγάδα. Δώρο της Γης στον Ουρανό!

ΑΣΤΡΗΣ : Και πως είναι;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : ... Σκέψου! ... Σκέψου, να ξυπνήσεις ένα πρωί και όλα να είναι αλλιώς μέσα στην πόλη. Τα δέντρα, τα αυτοκίνητα, οι γάτες και τα σπίτια, όλα να είναι αλλιώς! Να ξυπνήσεις ένα πρωί και να μην αναγνωρίζεις καμιά από τις συνήθειες που είχες μέχρι τώρα. Σκέψου

λεει, να ξυπνήσεις ένα πρωί και να μην θυμάσαι. Να τα' χεις ξεχάσει όλα!

ΑΣΤΡΗΣ : Καλό μου ακούγεται!(*Σηκώνεται*).Εκείνο που δεν μπορώ να καταλάβω, είναι πως και το αποφάσισε η Γη, να κάνει τόσο σαματά για χάρη του Ουρανού. Και ποια; Η Γη. Μια νερόβραστη και δίχως κουκούτσι φαντασία.

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : (*Ειρωνικά*) ... Νερόβραστη και δίχως κουκούτσι φαντασία... Μα γιατί τη λες έτσι;

ΑΣΤΡΗΣ : Γιατί από τότε που φτιάχτηκε ο κόσμος, όλο ο Ουρανός της στέλνει μηνύματα, κι εκείνη τσιμουδιά! Τι την έπιασε τώρα και τα τίναξε όλα στον αέρα;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : ...Καμιά φορά όσοι σωπαίνουν κρύβουν μέσα τους φωνή πιο δυνατή κι από τεράλη...

ΑΣΤΡΗΣ : Ε;;;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : (*Σηκώνεται*)... Μα για πες μου Αστρή, τι γνώμη έχεις για τη Σελήνη;

ΑΣΤΡΗΣ : Δεν ξέρω, δεν μπορώ να την καταλάβω! Πάντως της ταιριάζει που είναι πριγκίπισσα!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Και γιατί της πάει;

ΑΣΤΡΗΣ : Γιατί έτσι πρέπει να είναι οι πριγκίπισσες, ψυλομυτες και χλωμές!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Θα τη φανταζόσουν ποτέ με ροδοκόκκινα μάγουλα να χοροπηδάει κάθε βράδυ στην επικράτεια;

ΑΣΤΡΗΣ : Ε, αυτό πια! Αυτό ας το έβλεπα, και χαλάλι που με κόψανε στις εξετάσεις! Μα... γιατί ρωτάς;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Έτσι! Δεν μου λες μικρέ! Σήμερα σχολείο δεν έχει;

ΑΣΤΡΗΣ : Έχει!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Αλλά;

ΑΣΤΡΗΣ : Αλλά, πού και πού έχει και κοπάνα! Γεια σου Χειμέριε!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Στο καλό, στο καλό!

(*Σβήνουν τα φώτα και ο Χειμέριος με τον Αστρή φεύγουνε! Εμφανίζεται η Νεράιδα!*)

ΝΕΡΑΙΔΑ : Στο μεταξύ, οι κάτοικοι του Ουρανού περιεργάζονταν σχολαστικά το περίεργο αντικείμενο που έφτασε στην επικράτεια του Ουρανού και πήγε και στρογγυλοκάθισε στο μπαλκόνι της Σελήνης!

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Χμ! Είναι σίγουρα δουλειά του Αστρή. Ποιος ξέρει τι σκάρωσε πάλι το παλιόπαιδο. Ας πάει κάποιος να φωνάξει τη μαμά του!

ΑΣΤΕΡΙ 2 : Δεν είμαστε καλά! Που βρέθηκε τέτοιο πράγμα εδώ πάνω;

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Ξέρω κι εγώ; Μια ώρα το κυνηγάω στις γειτονιές!

ΑΣΤΕΡΙ 3 : Μια φορά αστερίσιο πράγμα δεν είναι!

ΑΣΤΕΡΙ 2 : Λετε να πέρασε κανένας πλανήτης και να άφησε την ουρά του;

ΑΣΤΕΡΙ 3 : Μα καλά σοβαρολογείς; Έχεις δει ποτέ σου κομήτη χωρίς ουρά;

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Εγώ έχω δει! Όταν τους βάζει μπουρλότο ο Αστρής!

ΟΛΟΙ : (*Πανηγυρικά*) Αυτό είναι! Ο Αστρής!

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Πάει και τελείωσε! Θα φωνάξω τη μαμά του!

ΑΣΤΕΡΙ 2 : Βρε μπας και το γέμισε φτερνιζόσκη για να σπάσει πλάκα με τη πριγκίπισσα;

ΑΣΤΕΡΙ 3 : (*Το πιάνει*) Για δεσ, είναι βαμβάκι ή συνθετικό! (*Εκείνη την ώρα εμφανίζεται ο Αστρής με το πατίνι του.*)

ΑΣΤΡΗΣ : Τι έγινε; Συνέλευση έχουμε εδώ;

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Λέγε αμέσως, τι είναι αυτό το πράγμα που κουβάλησες εδώ πάνω! Που το βρήκες!

ΑΣΤΕΡΙ 2 : Λέγε!

ΑΣΤΕΡΙ 3 : Λέγε!

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Λέγε!

ΑΣΤΡΗΣ : (*Στο κοινό*) Μάλλον τρλλάθηκαν όλοι! (*Στα αστέρια*) Αυτό όπως βλέπετε είναι ένα μαντήλι. Μόνο που δεν το έφερα εγώ κι ούτε ξέρω ποιος το έφερε!

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Ορκίσου!

ΑΣΤΕΡΙ 2 : Ορκίσου!

ΑΣΤΕΡΙ 3 : Ορκίσου!

ΑΣΤΡΗΣ : Ορκίζομαι στις γενειάδες των γερόντων της εξεταστικής επιτροπής!

ΟΛΟΙ : Ωωωωω!

ΑΣΤΕΡΙ 1 : Και ποιος το έφερε εδώ πάνω;

ΑΣΤΡΗΣ : Και γιατί δεν ρωτάτε το ίδιο!

ΑΣΤΕΡΙ 2 : Μαντήλι λέγε, ποιος σ' έφερε εδώ πάνω και γιατί!

ΑΣΤΕΡΙ 3 : Μίλα καλέ!

(*Εμφανίζεται ο Ουρανός*)

ΟΥΡΑΝΟΣ : Αφήστε τις ανοησίες και πηγαίνετε στις δουλειές σας! Το μαντήλι αυτό είναι δικό μου!

(*Τα αστέρια φεύγουν κακήν κακώς, εκτός από τον Αστρή που κρύβεται και βλέπει τα πάντα! Ο Ουρανός στέκεται πάνω από το μαντήλι. Σβήνουν τα*)

φώτα και μπλε φως πέφτει πάνω στο μαντήλι και ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα του Ουρανού!)

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ:

Έρθες μετά από τόσα χρόνια με το μαντήλι σου, να γεμίσεις την καρδιά μου με χαρά! Μ' αυτό το μικρό σου σινιάλο, χίλια χρόνια μετά. Για να μου πεις αυτό που ξέρουμε κι οι δυο μας τόσα χρόνια! Πως θα είμαστε για πάντα χωριστά, εσύ κάτω κι εγώ εδώ πάνω! Έρχεται χίλια χρόνια μετά, μέσα στη μοναξιά μου, και σκας στα χέρια μου σαν βεγγαλικό!

(Τα φώτα γίνονται κανονικά και ο Ουρανός φεύγει. Ο Αστρής, πλησιάζει το μαντήλι με δέος.)

ΑΣΤΡΗΣ : Ένα δώρο αγάπης από τη Γη στον Ουρανό. Για φαντάσου...*(Αγγίζει απαλά το μαντήλι)*

ΜΑΝΤΗΛΙ : Αχ! Τι απαλό άγγιγμα! Για πιάσε ύφασμα! Εκατό τις εκατό βαμβάκι! Κοίτα κρόσσι, τρεις πήχες το καθένα!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Ενθουσιασμένος)* Πολύ χαίρομαι που μιλάς! Είμαι ο Αστρής!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Μπράβο, καλά κάνεις!

ΑΣΤΡΗΣ : Τα ξέρω όλα!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Όλα; Ποια όλα;

ΑΣΤΡΗΣ : Για τον άνεμο που σ' έφερε από τη Γη!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Μπα! Και που τα ξέρεις εσύ όλα; Μήπως είσαι ο ξερόλας;

ΑΣΤΡΗΣ : Μου τα είπε ο γέρο – Χειμέριος, που τα είδε όλα από την καλύβα του!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Ποιος είναι πάλι αυτός ο γέρο – Χειμέριος;

ΑΣΤΡΗΣ : Ο καλύτερός μου φίλος!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Αν είναι και του λόγου του σαν τους άλλους, μαύρη καλοσύνη!

ΑΣΤΡΗΣ : Μα, καλά, εσύ πάντα γκρινιάζεις;

ΜΑΝΤΗΛΙ : *(Εξαλλο)* Μα είναι να μην γκρινιάζω; Καθόμουνα φρόνιμα -φρόνιμα και στέγνωνα και ξαφνικά μου όρμηξε ένας αέρας, μα ένας αέρας που με πήρε και με σήκωσε! Τόσο δυνατός ήταν, που κόντεψε να μου ξεριζώσει τα κρόσσια ο αφιλότιμος. Μετά, κάνω τόσο δρόμο, φτάνω εδώ ένα πτώμα και ποιο το ευχαριστώ; Να με τιμπάνε και να μου βάζουν τις φωνές. Και όλ' αυτά γιατί παρακαλώ; Σε ρωτάω γιατί; Να σου πω εγώ γιατί. Για τις ερωτοδουλειές τις Γης. Και σαν να μην έφταναν όλ' αυτά, έρχεται και κάποιος έξυπνος και μου πετάει έναν κουβά λουλάκι στο κεφάλι!

ΑΣΤΡΗΣ : Δεν ήταν λουλάκι, ήταν το μπλε του Ουρανού!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Μωρέ δεν πάει να ήταν και της θάλασσας;
ΑΣΤΡΗΣ : (Ενθουσιασμένος) Αλήθεια, τι λένε εκεί κάτω για τη θάλασσα; Ποιανού είναι η θάλασσα;
ΜΑΝΤΗΛΙ : (Γεμάτος απορία) Α! Καλά μου φάνηκες εμένα λιγάκι λοξός. Ποιανού θες να είναι; Κανενός... όλων!
ΑΣΤΡΗΣ : ... Νομίζω πως θα μου άρεσε πολύ στη Γη!... Πάω σπίτι, θα με γυρεύουν!
ΜΑΝΤΗΛΙ : Πότε θα ξανάρθεις;
ΑΣΤΡΗΣ : Σύντομα! Θα σε πάω να δεις και τον Χειμέριο!
ΜΑΝΤΗΛΙ : Να ξανάρθεις, γιατί εγώ θα σωπαίνω μέχρι τότε!
ΑΣΤΡΗΣ : Δεν θα τους μιλήσεις;
ΜΑΝΤΗΛΙ : Όχι, σε κανέναν!
ΑΣΤΡΗΣ : Ούτε στη Σελήνη;
ΜΑΝΤΗΛΙ : Αυτήν θα την κοιτάζω μόνο!
ΑΣΤΡΗΣ : Γεια!
ΜΑΝΤΗΛΙ : Γεια!

Πράξη Τρίτη

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

(Τα φώτα είναι σβηστά και βρισκόμαστε στην αυλή της Σελήνης! Εμφανίζεται η νταντά μ' ένα κύπελο στο χέρι. Η Σελήνη κοιμάται μέσα!)

- ΝΤΑΝΤΑ : Πρέπει να ξυπνήσεις πριγκίπισσα. Είναι ώρα!
- ΣΕΛΗΝΗ : *(Ακούγεται από μέσα)* Μμ! Κιόλας; Άσε με πέντε λεπτάκια ακόμα!
- ΝΤΑΝΤΑ : Όλο πέντε λεπτάκια ακόμα και πέντε λεπτάκια ακόμα! Έξω έχει σουρουπώσει και θα μείνει η Γη δίχως φως!... Σήκω πριγκίπισσα, πρέπει να ετοιμαστείς!
- ΣΕΛΗΝΗ : Σε λίγο!
- ΝΤΑΝΤΑ : Έλα φεγγαράκι μου, ετοιμάσα το γάλα σου! Έλα να φας, πως θ' αντέξεις τόσες ώρες;
- ΣΕΛΗΝΗ : *(Εμφανίζεται στη σκηνή)* Δεν θέλω!
- ΝΤΑΝΤΑ : Μωρέ καλά λει ο Ουρανός ότι είσαι κακομαθημένη!
- ΣΕΛΗΝΗ : Α, ώστε έτσι λει. Θα του δείξω εγώ!
- ΝΤΑΝΤΑ : Μπα! Και τι θα του κάνεις δηλαδή;
- ΣΕΛΗΝΗ : *(Με πείσμα)* Θα τον αφήσω δυο τρία βράδια χωρίς το φως μου, να καταλάβει την αξία μου!
- ΝΤΑΝΤΑ : Αχ φεγγαράκι μου! Συγκεντρώσου λιγάκι. Στη ζωή όλοι έχουμε υποχρεώσεις. Δική σου είναι να φωτίζεις τις νύχτες των ανθρώπων!
- ΣΕΛΗΝΗ : Βαρέθηκα νταντά, καταλαβαίνεις; ΒΑΡΕΘΗΚΑ!
- ΝΤΑΝΤΑ : Και τι θα πει παρακαλώ βαρέθηκα;
- ΣΕΛΗΝΗ : Θα πει πως δεν μπορώ άλλο, πλήττω!
- ΝΤΑΝΤΑ : Γι' αυτό σου λεω φεγγαράκι μου, παντρέψου να ησυχάσεις, *(Στο κοινό)* να ησυχάσουμε κι εμείς!
- ΣΕΛΗΝΗ : Και σαν ποιόν να πάρω δηλαδή;
- ΝΤΑΝΤΑ : ... Ο Ήλιος. Ο Ήλιος κάνει σαν τρελός για σένα και το ξέρεις!
- ΣΕΛΗΝΗ : Χα! Δεν τρελάθηκα ακόμα να παντρευτώ μ' αυτόν τον κίτρινο χοντρό!
- ΝΤΑΝΤΑ : Δεν είναι κίτρινος, είναι χρυσαφής!
- ΣΕΛΗΝΗ : Δεν τον θέλω! Και μόνο που τον βλέπω, μου 'ρχεται να του πετάξω ένα ποτήρι γάλα να γίνει συννεφιά... που είναι το γάλα μου;

ΝΤΑΝΤΑ : Εδώ στο έχω έτοιμο! *(Της δίνει το γάλα)*... Μα είναι καλόκαρδος *(τη χαϊδεύει)*, κι αστραφτερός!

ΣΕΛΗΝΗ : *(Αφηρημένα)* Ποιος;

ΝΤΑΝΤΑ : *(Ειρωνικά)* Ο δεύτερός μου εαυτός!

ΣΕΛΗΝΗ : Α! Μα νταντά, γελάει συνέχεια! Κι από την άλλη, δεν καταλαβαίνω πώς σου πέρασε από το μυαλό, πως θα μπορούσα να πάρω για άντρα μου κάποιον τόσο... τόσο χωρίς μυστήριο! Αυτός εδώ είναι σαν ανοιχτό βιβλίο. Εμένα μ' αρέσουν άλλοι τύποι!

ΝΤΑΝΤΑ : Σαν ποιο δηλαδή;

ΣΕΛΗΝΗ : Άσε με δεν ξέρω! *(Κοιτάζει προς τη μεριά του Χειμέριου)*

ΝΤΑΝΤΑ : *(Με τρυφερότητα)* Μα πριγκίπισσά μου, πρέπει κάποτε να παντρευτείς κι εσύ!

ΣΕΛΗΝΗ : Σιγά μην παντρευτώ τον ήλιο, να με τυφλώνει και να φοράω γυαλιά!

ΝΤΑΝΤΑ : Και τι θα γίνει; Μόνη σου θα ζήσεις φεγγαράκι μου;

ΣΕΛΗΝΗ : Μερικοί γεννιούνται για να ζουν μόνοι. Τι να κάνουμε τώρα! Και μη με λες φεγγαράκι. Δεν είμαι μωρό!

ΝΤΑΝΤΑ : Έλα, είναι ώρα να φωτίσεις τη νύχτα!
(Ακούγεται ελαφρό αεράκι. Η Σελήνη αφηρημένη πλησιάζει το μαντήλι)

ΣΕΛΗΝΗ : ... Αχ! Τι ωραίο αεράκι! *(Βλέπει το μαντήλι)* Α! *(Ενθουσιασμένη)* Τι είναι αυτό; *(Παίρνει το μαντήλι)* Ένα μαντήλι για το λαιμό! Και τι ποιότητα, τι ύφανση! Θα το φοράω στο λαιμό μου κάθε βράδυ κι όλα θα είναι αλλιώς! Χριστούλη μου, φαίνεται πως κάποιος μ' αγαπάει κρυφά!

ΝΤΑΝΤΑ : *(Προσπαθώντας να την προσγειώσει)* Φεγγαράκι μου!

ΣΕΛΗΝΗ : *(Φοράει το μαντήλι)* Αχ, νταντά, νταντά! Είμαι τόσο χαρούμενη σήμερα!

ΝΤΑΝΤΑ : *(Της παίρνει το μαντήλι)* Φεγγαράκι μου, αυτό το μαντήλι δεν είναι δικό σου!

ΣΕΛΗΝΗ : *(Παγωμένη)* Και ποιανού είναι;

ΝΤΑΝΤΑ : Του Ουρανού!

ΣΕΛΗΝΗ : *(Απογοητευμένη)* Είπα κι εγώ πως κάποιος...

ΝΤΑΝΤΑ : Τι λες φεγγαράκι μου;

ΣΕΛΗΝΗ : *(Παίρνει το μαντήλι από τη νταντά)* Μερικές φορές, ονειρεύεσαι πράγματα που δεν θα γίνουν. Και λες « δεν πειράζει, φτάνει που μπορώ κι ονειρεύομαι». Και μετά εκεί που δεν το περιμένεις, γίνονται! Και ακριβώς εκείνη τη στιγμή, έρχεται κάποιος και σου λει « γράψε λάθος, δεν γίνονται». Κοίτα, κόπηκε μια κλωστή εδώ στην

άκρη! Θα τη ράψω... Δεν ξέρεις τι μοναξιά έχει να φωτίζεις τα βράδια των άλλων... Δεν ξέρεις πως είναι νταντά!

(*Ακούγεται μουσική. Απαλή στην αρχή, μετά πιο έντονη*)

ΣΕΛΗΝΗ : (*Αποφασιστικά*) Αυτό ήτανε!

ΝΤΑΝΤΑ : Τι λες φεγγαράκι μου;

ΣΕΛΗΝΗ : Ως εδώ και μη παρέκει! Βαρέθηκα να μου λένε τι θα κάνω, και ν' αποφασίζουν οι άλλοι για 'μένα! Κι αν σου αρέσει ο Ήλιος να τον παντρευτείς εσύ. Και να πας να πεις στον Ουρανό, ότι τα παρατάω!

ΝΤΑΝΤΑ : Τι παρατάς;

ΣΕΛΗΝΗ : Όλα!... Δεν πρόκειται να ξαναβγώ για να φωτίσω κανένα από τα βράδια των ανθρώπων! Κι αν η αγαπημένη του η Γη θέλει ρομαντικές νύχτες, ας τις φτιάξει από μόνη της!

ΝΤΑΝΤΑ : Η Γη δεν μπορεί να φτιάξει μόνη της ρομαντικές νύχτες. Δεν γίνονται ρομαντικές νύχτες δίχως άστρα και δίχως φεγγάρι!

ΣΕΛΗΝΗ : (*Αδιάφορα*) Και λοιπόν; Τι με νοιάζει εμένα; Εγώ ζω στη Γη;

ΝΤΑΝΤΑ : Γιατί ζω εγώ;

(*Έρχεται πανικόβλητος ο μπαμπάς του Αστρή*).

ΜΠΑΜΠΑΣ : Τι συμβαίνει πριγκίπισσα; Δεν αισθάνεστε καλά απόψε;

ΣΕΛΗΝΗ : (*Απαθέστατα*) Εγώ; Περίφημα! Εσάς δεν βλέπω και πολύ καλά!

ΜΠΑΜΠΑΣ : Αργήσατε να φανείτε και ανησύχησα! Μήπως ξεχάσατε ότι βράδιασε;

ΣΕΛΗΝΗ : Μα είστε με τα καλά σας; Τυφλή είμαι; Δεν το βλέπω ότι βράδιασε;

ΜΠΑΜΠΑΣ : Όχι... είπα απλώς...

ΣΕΛΗΝΗ : Τι είπατε λοιπόν;

ΜΠΑΜΠΑΣ : (*Διστακτικά*) Είπα πως... κάτι σοβαρό θα συνέβη, αφού δεν βγήκατε ακόμα!

ΣΕΛΗΝΗ : Και πολύ σωστά είπατε! Συνέβη κάτι πολύ σοβαρό!

ΜΠΑΜΠΑΣ : Μου επιτρέπετε να ρωτήσω τι συνέβη;

ΣΕΛΗΝΗ : Μάλιστα, σας επιτρέπουμε!

ΜΠΑΜΠΑΣ : Σας ακούω λοιπόν!

ΣΕΛΗΝΗ : (*Αδιάφορα*) Συνέβη ότι βαρέθηκα!

ΜΠΑΜΠΑΣ : (*Γεμάτος απορία*) Πώς είπατε;

ΣΕΛΗΝΗ : Β Α Ρ Ε Θ Η Κ Α!

ΜΠΑΜΠΑΣ : (*Με τον ίδιο τόνο*) Βαρεθήκατε; Τι σημαίνει βαρεθήκατε;

ΣΕΛΗΝΗ : *(Χασμουριέται επιδεικτικά)* Βαρεθήκαμε σημαίνει, να κάνουμε ένα πράγμα για πολύ καιρό και να μη θέλουμε να το κάνουμε άλλο!

ΜΠΑΜΠΑΣ : *(Έκπληκτος)* Και τι θα γίνει τώρα;

ΣΕΛΗΝΗ : Τίποτα! Απλούστατα, παραιτούμαι και αποσύρομαι στο σπίτι μου! Μπορεί αργότερα να ασχοληθώ με κάτι, με το χρηματηστήριο ίσως, δεν ξέρω, θα δω!

(Σιωπή. Η νταντά αφηρημένη πηγαίνει προς το μαντήλι)

ΝΤΑΝΤΑ : Α! Το μαντήλι του Ουρανού! Πως και δεν το πήρε ακόμα;

ΣΕΛΗΝΗ : *(Εξαλλη)* Το μαντήλι του Ουρανού, τα αστέρια του Ουρανού, ακόμα και η θάλασσα του Ουρανού! Το φεγγάρι τουλάχιστον δεν είναι κανένος. Ξηγηθήκαμε; *(Γυρίζει την πλάτη)*

ΜΠΑΜΠΑΣ : *(Κρατώντας την ψυχραιμία του)* Με όλο το σεβασμό που σας έχω... ξεχάσατε το αξίωμά σας! Είστε μια πριγκίπισσα, η πριγκίπισσα της νύχτας!

ΣΕΛΗΝΗ : Είμαι ότι μου αρέσει εμένα! Ακουσ εκεί προγκίπισσα της νύχτας και κουραφέξαλα! Κι εκείνος ο χοντρο – ήλιος είναι πρίγκιπας, αλλά δεν τον είδα ποτέ να δίνει σημασία στους νόμους. Όλη μέρα χασκογελάει σαν μεθυσμένος και διαρκώς χοντραίνει!

(Εμφανίζεται ο Ουρανός πολύ θυμωμένος)

ΟΥΡΑΝΟΣ : Μα δεν μου λέτε, έχετε χάσει όλοι τα μυαλά σας; Γιατί δεν είστε στις θέσεις σας; Και προπαντός εσύ! *(Πλησιάζει τη Σελήνη)* Λοιπόν απάντησέ μου, γιατί είσαι ακόμα εδώ; Γιατί δεν φωτίζεις τη νύχτα Σελήνη;

ΣΕΛΗΝΗ : *(Απαθής)* Μου αρέσει εδώ, έχει δροσιά!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Στο κοινό)* Βρε μπας και της σάλεψε; *(Στη Σελήνη)* Φεγγαράκι μου λαμπρό!

ΣΕΛΗΝΗ : *(Ειρωνικά)* Φεγγαράκι μου λαμπρό, φέγγε μου να περπατώ! *(Θυμωμένα)* Μη με λέτε φεγγαράκι και με νευριάζετε! Σελήνη με λένε και είμαι ενήλικη εδώ και 1200 χρόνια... και μήπως σας νοιάζει εσάς αν αισθάνομαι ή δεν αισθάνομαι καλά;

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Σαν να μην άκουσε καλά)* Ορίστε;;;

ΣΕΛΗΝΗ : *(Παραπονεμένα)* Και μήπως σας ένοιαξε ποτέ;

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Στο κοινό)* Σίγουρα της σάλεψε!

(Αρχίζουν να μαζεύονται αστεράκια τριγύρω)

ΣΕΛΗΝΗ : *(Ξεσπάει)* Εμένα κανείς δεν με σκέφτεται και κανέναν δεν τον νοιάζει τι κάνω! Κι εσείς Ουρανέ, την άλλη φορά που βγήκα κατά λάθος με το νυχτικό Δεκέμβρη μήνα και κρύωσα, ούτε που

σας ένοιαξε που είχα πυρετό και που έτρεχε η μύτη μου και δεν είπατε ποτέ να μου φέρετε ένα περιοδικάκι να διαβάσω τόσες ώρες που καθόμουν εκεί πέρα ολομόναχη για να 'χει φως η Γη! Άντε να μην ανοίξω το στόμα μου και για κείνη που τα θέλει όλα στο πιάτο! Κι ούτε ενδιαφερθήκατε ποτέ να μάθετε τι θέλω εγώ και τι δεν θέλω. Μόνο, «παντρέψου φεγγαράκι μου τον ήλιο» μου τρωτε τα αυτιά! Αφού σας έχω πει πως δεν τον θέλω και καλύτερα να παντρευτώ μια φάλαινα παρά αυτόν που μοιάζει με φάλαινα!!!

(Έχουν μείνει όλοι απολιθωμένοι. Ο Ουρανός βλέπει τα αστέρια που μαζευτήκανε και επανέρχεται)

ΟΥΡΑΝΟΣ :... Μέχρι να μετρήσω ως το τρία, θα βρίσκεστε όλοι στις δουλειές σας. ΈΝΑ ...*(Δεν κουνιέται κανείς)* ΔΥΟ... Είπα ΔΥΟ...*(Ρίχνουν λοξές ματιές)* ΤΡΙΑ *(Εξαφανίζονται)* Έτσι είναι, αν δεν τους σφίξεις τα λουριά θα γίνουμε μύλος εδώ μέσα! *(Πλησιάζει τη νταντά και της ψιθυρίζει)* Τι ρεζιλίκια είναι αυτά; Τι την έπιασε και ξεφουρνίζει όλες αυτές τις ανοησίες ενώπιον του λαού μου;

ΝΤΑΝΤΑ : Φαίνεται πως έχει παράπονα!

ΟΥΡΑΝΟΣ : Δεν είναι δυνατόν! Μα τι κάθεσαι και μου λες τώρα, τι παράπονα;

ΝΤΑΝΤΑ : ... Παράπονα!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Εκνευρισμένος)* Νταντά, πήγαινε αμέσως να την συνετίσεις, μην την αρπάξω και την κάνω αγνώριστη! Και σταμάτα επιτέλους να κυκλοφορείς με το κύπελλο στο χέρι σαν τυφλός ζητιάνος!

ΝΤΑΝΤΑ : Είναι το γάλα του παιδιού, δεν ήπια στάλα σήμερα!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Ξεσπάει)* Εσύ φταις για όλα! Την κακόμαθες και μας χορεύει στο ταψί!

(Η Νταντά φεύγει ψευτοκλαίγοντας. Η Σελήνη πλησιάζει με νάζι τον Ουρανό)

ΣΕΛΗΝΗ : Ουρανέ, Ουρανούλη, μου χαρίζεις το μαντήλι;

ΟΥΡΑΝΟΣ : Α, όχι, όχι το μαντήλι! Όχι, το μαντήλι μου!

ΣΕΛΗΝΗ : *(Παίρνει το μαντήλι και το φοράει)* Μα κοιτάξτε πόσο μου πηγαίνει!

ΟΥΡΑΝΟΣ : Εγώ φταιω, έπρεπε να το πάρω αμέσως σπίτι... Είναι το μοναδικό δώρο που πήρα ποτέ μου!

ΣΕΛΗΝΗ : Θα δείτε, τώρα που έγινε η αρχή θα έρθουν κι άλλα. Εξάλλου τι θα το κάνετε εσείς ένα βαμβακερό μαντήλι;

ΟΥΡΑΝΟΣ : Θα το φυλάξω στο συρτάρι με τις φωτογραφίες και τα ενθύμια των παιδικών μου χρόνων!

ΣΕΛΗΝΗ : Ενώ εγώ θα το φοράω στο λαιμό μου κάθε βράδυ, κι όλα θα είναι αλλιώς... Και θα του πάρω και δυο κόκκινα μανταλάκια να το κρεμάω κάθε μέρα στην κληματαριά να μαζεύει ήλιο. Και κάθε απόγευμα, θα του ξεμπερδεύω τα κρόσσια με το ασημένιο χτενάκι μου!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Της παίρνει το μαντήλι και το κοιτά με λατρεία)*
Δεν ξέρω...

ΣΕΛΗΝΗ : Αχ, πείτε ναι και θα δείτε εγώ!... Αν μου το χαρίσετε, δεν θα ξανα ξεχάσω να βγω κανένα βράδυ... θα είμαι πάντα χαρούμενη και ούτε θα ξανα τυρανήσω την νταντά μου!*(Σκέφτεται λιγάκι)* Αν μου το χαρίσετε, αυτός ο Αύγουστος θα έχει και δεύτερη πανσέληνο και θα είναι η πιο μαγική βραδιά που είδε ποτέ η Γη! Αχ, ελάτε, πείτε ναι!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Ενθουσιασμένος)* Δεύτερη πανσέληνος στη Γη; *(Της δίνει το μαντήλι. Μελαγχολεί)* Πήγαινε να φωτίσεις τη νύχτα Σελήνη!

ΣΕΛΗΝΗ : *(Πάει να φύγει και γυρίζει πίσω)* Είναι η πρώτη φορά που τολμάω να ζητήσω κάτι από τους άλλους, και η πρώτη που μου το χαρίζουν.*(Του δίνει ένα φιλάκι)* Ευχαριστώ!

(Η Σελήνη φεύγει και ο Ουρανός μένει μόνος στη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΝΕΡΑΙΔΑ : Το επόμενο πρωί, σ' ολόκληρη την επικράτεια του Ουρανού, το θέμα συζήτησης ήταν τα καπρίτσια της πριγκίπισσας Σελήνης. Τα παιδάκια – αστεράκια δυστυχώς έβλεπαν γλυκά όνειρα την ώρα που συνέβαιναν όλ' αυτά τα μαγικά, μεταξύ Ουρανού και Σελήνης, μιας και τα νεαρά αστεράκια πρέπει μέχρι τις 9.30, το αργότερο 10.00, να είναι στα κρεβάτια τους γιατί το πρωί πρέπει να σηκωθούν για να πάνε σχολείο, ή όταν είναι απογευματινά, για να διαβάσουν. Ο Αστρής, εκείνο το πρωί είχε παρατηρήσει κάτι περίεργες συζητήσεις μεταξύ του μπαμπά και της μαμάς, παρά τις ερωτήσεις του όμως, δεν κατάφερε να μάθει τίποτα. Δεν τον ένοιαζε όμως. Αυτός είχε τον τρόπο να μάθει τα γεγονότα και μάλιστα από αυτόπτη μάρτυρα, από το ίδιο το μαντήλι.

(Ο Αστρής πηγαίνει στο μαντήλι έχοντας αγωνία)

ΑΣΤΡΗΣ : Ουφ, ευτυχώς. Φοβήθηκα πως δεν θα ήσουν εδώ!

ΜΑΝΤΗΛΙ : *(Του μιλάει ακίνητο)* Μπα! Και γιατί παρακαλώ;

ΑΣΤΡΗΣ : Γιατί σκέφτηκα πως μπορεί να σε πήρε κιόλας ο Ουρανός στο σπίτι του!. Κι άντε μετά να μπω εκεί μέσα!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Τι λες καλέ που θα με πάρει σπίτι του ο Ουρανός! Σε πληροφορώ αγαπητέ μου, ότι από χθες βράδυ ανήκω αλλού!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Κεραυνοβολημένος)* Τι!!!!!! Για λέγε, για λέγε;

ΜΑΝΤΗΛΙ : Τι να πω! Σου είπα! Και μη φωνάζεις τόσο δυνατά, διότι πρώτον, μέσα κοιμάται η Σελήνη, και δεύτερον, θα τρομάξεις αυτή τη μέλισσα που προσπαθώ τόση ώρα να την πιάσω!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Ενοχλημένος, πάει να φύγει)* Τότε καλά, ασχολήσου εσύ με τη μέλισσα, κι εγώ φεύγω!

ΜΑΝΤΗΛΙ : *(Κάνει μια απότομη κίνηση γεμάτο αγωνία)* Φεύγεις;;;;

ΑΣΤΡΗΣ : Ναι! Πάω στον φίλο μου τον Χειμέριο!

ΜΑΝΤΗΛΙ : *(Παραπονεμένο)* Αφού χτες είπες πως θα με πάρεις κι εμένα μαζί σου!

ΑΣΤΡΗΣ : Ναι, μα τώρα έχεις δουλειά! Πρέπει να τσακώσεις τη μέλισσα! Καλή επιτυχία λοιπόν!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Καλέ ποια μέλισσα; Πάει η μέλισσα! Έλα, κάτσε να σου τα πω και μετά πάμε μαζί στον φίλο σου! Λοιπόν...*(ακούγεται μουσική και οι δυο φίλοι συζητάνε)* Έτσι που λες!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Με δέος)* Και πως είναι ο Ουρανός; Ποτέ μου δεν τον έχω δει από κοντά!

ΜΑΝΤΗΛΙ : (Γελώντας) Φρίκη σκέτη! Χα! Χα! Χα! Έπρεπε να ήταν από μια μεριά η κυρά – Γη να τον καμαρώσει! Μόνο ο σκούφος του έλειπε! Χα! Χα! Και οι παντόφλες! Μα έπρεπε να τις δεις αυτές τις παντόφλες. Κεντημένες με χρυσή κλωστή και λαγουδάκια!

ΑΣΤΡΗΣ : Μα όλα τα καλά τα χάνω! (Σκεφτικά) Εκείνο που δεν μπορώ να καταλάβω είναι πως ο Ουρανός, χάρισε το μοναδικό δώρο που του χάρισε η Γη!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Εκείνο που με νοιάζει εμένα, είναι να βρίσκομαι πίσω στην ώρα μου, πριν ξυπνήσει η Σελήνη και δεύτερον, να μην τρέχεις σαν τρελός γιατί δεν μπορώ, παθαίνω ίλιγγο!

ΑΣΤΡΗΣ : Έλα, πάμε όλο γκρίνια είσαι!

(Ο Αστρής και το μαντήλι φεύγουνε και στη σκηνή εμφανίζεται η Νεραίδα)

ΝΕΡΑΙΔΑ : Κάθε φορά που ένα καλοκαίρι τελειώνει, τα αστέρια πνίγονται στην δουλειά! Οι τελευταίες νύχτες του Αυγούστου πρέπει να είναι ξάστερες για να δώσουν στους ανθρώπους δύναμη με την ομορφιά τους, ν' αντέξουν τα βάρη του χειμώνα. Το καλοκαίρι αυτό όμως θα συνέβαινε κάτι ξεχωριστό. Ο Αύγουστος θα είχε δυο Πανσελήνους! Και τώρα ετοιμάζονταν όλοι πυρετωδώς για τη δεύτερη, που προβλέπονταν μαγευτική! Στις 31 Αυγούστου λοιπόν, βγήκε ένα πελώριο φεγγάρι, αναψοκοκκινισμένο και χαρωπό, που αν ήταν χορός θα ήταν τουίστ. Και ήτα πράγματι η πιο μαγευτική βραδιά του κόσμου!(Ακούγεται μουσική) Η Σελήνη δεν προλάβαινε να δέχεται συγχαρητήρια από τα αστέρια, τους πλανήτες και τους κομήτες!

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ

Μ. ΑΡΚΤΟΣ : Πριγκίπισσα, τα θερμά μου συγχαρητήρια. Ήσασταν υπέροχη! Μα τι χρώμα! Τι χρώμα!

ΜΠΑΜΠΙΑΣ : Επιτρέψτε μου να υποβάλω τα σέβη μου σε μια πραγματική πριγκίπισσα!

ΟΥΡΑΝΟΣ : Κανένα φεγγάρι δεν μπορεί να είναι σαν εσένα!

ΜΑΝΤΗΛΙ : Αυτά είναι μεγαλεία! Όχι που καθόμουνα εκεί κάτω και μ' έχωναν στο πλυντήριο με φανέλες και βρακιά!

ΝΕΡΑΙΔΑ : Κάποτε ξημέρωσε! Ο Αστρής έτρεξε γρήγορα στο σπίτι του Χειμέριου για να μάθει τα νέα...

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Αυτό δεν ήταν μια νοσταλγική νύχτα αποχαιρετισμού για το καλοκαίρι, αλλά σωστό πανηγύρι!

ΑΣΤΡΗΣ : (Χαρούμενος) Και τι έγινε; Κοίτα τι ευτυχισμένοι που κοιμούνται οι άνθρωποι κάτω στη Γη!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : ... Θυμάσαι που σε είχα ρωτήσει αν μπορείς να φανταστείς τη Σελήνη ροδοκόκκινη, να χοροπηδάει στην μέση της επικράτειας;

ΑΣΤΡΗΣ : Ναι μπράβο, και μάλιστα είχα πει μακάρι να το 'βλεπα και χαλάλι που μ' έκοψαν στις εξετάσεις.

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ :... Να λοιπόν που το είδες. Από το παράθυρο βέβαια, αλλά το είδες! Και πού είσαι ακόμα...

ΑΣΤΡΗΣ : *(Με αγωνία)* Τι... Πες μου, κάτι θα γίνει έτσι;

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Α! Μη βιάζεσαι νεαρέ μου!

ΑΣΤΡΗΣ : Έλα Χειμέριε, πες μου!

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Μη με φέρνεις σε δύσκολη θέση! *(Ο Χειμέριος φεύγει μέσα).*

ΑΣΤΡΗΣ : Όλο φεύγεις...

ΧΕΙΜΕΡΙΟΣ : Έχω καφέ στο μπρίκι και θα έχει πάρει βράση!

(Εμφανίζεται η Νεράιδα και πλησιάζει τον Αστήρη)

ΝΕΡΑΙΔΑ : Άκου λοιπόν με τη σειρά: Όλα κοκκίνιζαν συνέχεια, και η Σελήνη τα είχε χάσει! Τρελάθηκε εντελώς! Ο χειμώνας πλησίαζε αλλά το καλοκαίρι είχε εγκατασταθεί μόνιμα στη Γη. Η τρέλα είχε φτάσει και στη Γη με αποτέλεσμα άνθρωποι, ζώα και φυτά άλλαξαν εντελώς! Να φανταστείτε μια γάτα γέννησε 4 γατάκια κι ένα κόκκινο αβγό παρ' ότι το Πάσχα αργούσε πολύ ακόμα!

ΑΣΤΡΗΣ : Όλοι αποτρελάθηκαν!

ΝΕΡΑΙΔΑ : Το χειρότερο όμως είναι άλλο! Οι ποιητές νοσταλγούσαν τη χλομάδα και την γαλήνη της Σελήνης και σιγά - σιγά έχαναν την έμπνευσή τους, παράτησαν το γράψιμο και άρχισαν να κάνουν άλλες δουλειές! Αλλά και οι παραμυθάδες, ύστερα από μια ντουζίνα ιστοριών με χρωματιστά φεγγάρια, δεν είχαν τι άλλο να γράψουν, βαρέθηκαν και έγιναν ναυτικοί ή ψαράδες. Έτσι ο κόσμος έμεινε δίχως ποιήματα, τραγούδια και παραμύθια και άρχισε να απειλείται από πολιτιστική καταστροφή. Όμως και στο Ουρανό, όπως κι εσύ ξέρεις η κατάσταση δεν ήταν καλύτερη! Έτσι λοιπόν κλήθηκε έκτακτο συμβούλιο από τους αξιωματούχους του Ουρανού!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Εντρομος)* Ωχ! Θα είναι και η αρκούδα;

(Φεύγουν και οι δυο από τη σκηνή. Ακούγεται έντονη μουσική και εμφανίζονται ο ΣΕΙΡΙΟΣ, η Μ. ΑΡΚΤΟΣ, ο ΚΡΟΝΟΣ, και ο ΕΡΜΗΣ)

ΣΕΙΡΙΟΣ : Που θα πάει αυτό, χειμώνιασε για τα καλά!

ΚΡΟΝΟΣ : Φαίνεται πως η Σελήνη δεν έχει στάλα μυαλό! Δηλαδή πού το παει; Να τρελάνει τον κόσμο και να μπει λουκέτο εκεί κάτω;

ΕΡΜΗΣ : 'Ημαρτον Κύριε! 'Ηταν να ζήσω να το δω κι αυτό! Μα καλά, η μεγαλειότητά του τι κάνει;

Μ. ΑΡΚΤΟΣ : Εγώ νομίζω ότι εκείνος φταιει! Την παραχάιδεψε την πριγκίπισσα. Ας μιλήσει κάποιος στη Νταντά – άστρο. Εκείνη προς το παρόν την ακούει!

(Ακούγεται έντονη μουσική και εμφανίζεται επιβλητικά ο Ουρανός. Υποκλίνονται όλοι!)

ΣΕΙΡΙΟΣ : Μεγαλειότατε...

ΟΥΡΑΝΟ : *(Πολύ θυμωμένος)* Μόλις πριν λίγο ήρθε εδώ αντιπρόσωπος από τη Γη, ο Βοριάς. Η κατάσταση με την αφεντιά της έχει φτάσει στο απροχώρητο! Την περιμένω εδώ από στιγμή σε στιγμή!

ΕΡΜΗΣ : Τόσον καιρό θα μπορούσατε να είχατε λάβει τα μέτρα σας. Επιτρέψτε μου να πω ότι όλ' αυτά είναι δική σας ευθύνη!

Μ. ΑΡΚΤΟΣ : Έχετε υπόψιν σας, πως σε μερικές μέρες τα νεαρά αστέρια δίνουν εξετάσεις! Οι δάσκαλοι μου παραπονιούνται ότι ακόμα και οι πιο επιμελείς μαθητές, έχουν το νου τους σε οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτό! Προχθές μάλιστα, ένα αστεράκι είπε στην τάξη του, ότι οι άνθρωποι δεν μας χρειάζονται πια!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Πανικόβλητος)* Ποιος είπε τέτοιο πράγμα!

Μ. ΑΡΚΤΟΣ : Ο νεαρός Αστρής!

ΟΥΡΑΝΟΣ : Έπρεπε να το φανταστώ!

ΚΡΟΝΟΣ : Κι ας πούμε ότι τα νεαρά αστεράκια δίνουν κανονικά εξετάσεις και κατεβαίνουν στη Γη! Που θα τα πρωτοστείλουμε; Ποιόν να πρωτομαζέψουν; Κάτω από αυτές τις συνθήκες Ουρανέ, φοβάμαι πως πρέπει να ματαιωθούν και οι εξετάσεις του Δεκέμβρη και η αναχώρηση των αστεριών στη Γη!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Κατηγορηματικά)* Αυτό αποκλείεται! Ούτε να το ξαναπείτε! Έχω δώσει υπόσχεση και δεν πρόκειται να την αθετήσω ποτέ!

ΣΕΙΡΙΟΣ : Κάτι πήρε το αφτί μου, πως ο Ήλιος, σκέφτεται κι εκείνος ν' αλλάξει!

ΟΥΡΑΝΟΣ : Τι είπατε;;;

ΣΕΙΡΙΟΣ : Χτες στο μεσημεριάτικο σεργιάνι, την ώρα που ο Ήλιος περνούσε έξω απ' το παράθυρό μου, άκουσα τις αχτίδες του που φλυαρούσαν και χαχάνιζαν! Μα τι αντιπαθητικά πλάσματα;

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Με αγωνία)* Και τι έλεγαν Σείριε, τι έλεγαν;

ΣΕΙΡΙΟΣ : Η μια έλεγε: « με φαντάζεστε στο μπλε ρουά;» Και μια άλλη απαντούσε : « κι εμένα στο πράσινο ανοιχτό!» Και μια Τρίτη πετάχτηκε και φώναξε: « Εγώ θα προτιμούσα το φιστικί. Πάντα μου

άρεσε το φιστικί!» Ε, από ‘κει έβγαλα το συμπέρασμα ότι κάθε ηλιαχτίδα
 θα έχει ότι χρώμα θέλει!
 ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Έντρομος)* Ωρα είναι, δεν μου έφταναν τα καμώματα
 της άλλης, θα έχω κι έναν Ήλιο φτυστό τον καρνάβαλο της Αποκριάς!
(Χτυπάει η πόρτα)
 ΟΥΡΑΝΟΣ : Ναι!!
*(Μπαίνει μέσα η Σελήνη με το μαντήλι στο λαιμό και όλα γίνονται
 κόκκινα)*
 ΟΥΡΑΝΟΣ : Για συμμαζέψου επιτέλους! Που νομίζεις ότι βρίσκεσαι;
 ΣΕΛΗΝΗ : *(Απαθής)* Μα δεν το κάνω επίτηδες, μόνο του γίνεται!
 Να, κοιτάξτε! Μόλις πάω να κάνω λίγο έτσι με το χέρι μου *(μόλις
 κουνήσει το χέρι της κοκκινίζουν όλα πιο πολύ)*
 ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Εκτός εαυτού)* Όπου πηγαίνεις, γίνεται μύλος! Κάτσε σε
 μια καρέκλα και μην κουνήσεις ρούπι!
 ΣΕΛΗΝΗ : Μα θα πιαστώ!!
 ΟΥΡΑΝΟΣ : Να πιαστείς... Έχεις καταλάβει σε τι κατάσταση
 βρισκόμαστε όλοι;
 ΣΕΛΗΝΗ : *(Με εντελώς αθώο ύφος)* Σε τι;
 ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Ξεσπάει)* Στον κακό σου τον καιρό, να σε τι!
 ΟΛΟΙ : Ωωωωω!
 ΟΥΡΑΝΟΣ : Άκου να σου πω!*(Στον ίδιο τόνο)* Αυτή τη φορά δεν θα
 σου περάσει! *(Η Σελήνη ψευτοκλαίει)* Κλάψε όσο θες, δεν με νοιάζει
 καθόλου! Αυτό που με νοιάζει είναι ν’ αποκατασταθεί η τάξη αφ’ ενός
 εδώ και αφ’ ετέρου στη Γη! Κυρίως στη Γη! Και θ’ αποκατασταθεί το
 συντομότερο! Δεν συνηθίζω να μετανιώνω για τις αποφάσεις μου, όμως
 αυτή τη φορά φαίνεται πως έκανα λάθος. *(Χαμηλώνει τον τόνο της φωνής
 του και την πλησιάζει)* Σου χάρισα ένα αντικείμενο αυστηρώς προσωπικό
 κι εσύ το μεταχειρίζεσαι με τρόπο προκλητικό κι απαράδεκτο!
 ΣΕΛΗΝΗ : Αφού δεν το βλέπουν οι άνθρωποι από τη Γη!
 ΟΥΡΑΝΟΣ : Ναι αλλά το βλέπει η ίδια η Γη. Κι αν δεν ήσουν τόσο
 εγωίστρια θα καταλάβαινες τι εννοώ!
 ΣΕΙΡΙΟΣ : *(Θέλοντας να επαναφέρει την τάξη)* Ακούστε, νομίζω
 πως ξεφύγαμε από το θέμα μας. Τα μαντήλια και τα χαρίσματα είναι δική
 σας υπόθεση και συζητήστε τα κατ’ ιδίαν. Δική μας υπόθεση είναι ότι σε
 λίγες ημέρες τα νεαρά αστέρια έχουν εξετάσεις κι εμείς δεν ξέρουμε ι να
 κάνουμε! Η Γη είναι υπό διάλυση!
 ΣΕΛΗΝΗ : Με συγχωρείται, μπορώ να πω κάτι;
 ΣΕΙΡΙΟΣ : Ορίστε πριγκίπισσα, σας ακούμε!

ΣΕΛΗΝΗ : Λετε και ξανά λετε ότι η Γη είναι υπό διάλυσιν, όμως εγώ δεν έχω ξαναδεί τους ανθρώπους τόσο ευτυχισμένους, ούτε και να διασκεδάζουν όπως τώρα!

ΣΕΙΡΙΟΣ : Μα δεν το βλέπετε πριγκίπισσα ότι δεν καταλαβαίνουν τι τους γίνεται; Είναι διαρκώς μεθυσμένοι! Περπατούν στον δρόμο ανάμεσα στ' αυτοκίνητα, πετάγονται ξαφνικά από τα κρεβάτια τους, παρατάνε τις πόρτες ανοιχτές και φεύγουν, εγκαταλείπουν τις οικογένειές τους, κοιμούνται στα πεζοδρόμια ή ακόμη και όρθιοι, στερεωμένοι στα δέντρα! Και για όλη αυτή την αναστάτωση ευθύνεστε αποκλειστικά εσείς πριγκίπισσα!

ΕΡΜΗΣ : Καταλαβαίνετε, αν εσείς έχετε διαρκώς τέτοιο χρώμα, τότε τι πρέπει να κάνει ο Ήλιος!

ΚΡΟΝΟΣ : Οι κάτοικοι του Ουρανού ρωτούν συνέχεια τι ακριβώς συμβαίνει κι εμείς απαντούμε συνέχεια ψέματα πως όλα είναι υπό έλεγχο! Δοκιμάζεται πλέον η αξιοπιστία μας!

Μ. ΑΡΚΤΟΣ : Το χειρότερο απ' όλα όμως, είναι ότι οι άνθρωποι δεν ονειρεύονται πια! Και ας μην κρυβόμαστε, όλοι εδώ πέρα γνωρίζουμε ότι αν πάψουν να μας ονειρεύονται, θα μετατραπούμε σε άψυχα ουράνια σώματα!

ΟΛΟΙ : Ωωωωω!!

ΣΕΛΗΝΗ : Και γιατί να σταματήσουν;

ΕΡΜΗΣ : Διότι δεν έχουν πλέον κανέναν λόγο! Ο καθένας κάνει ότι του καπνίσει!

ΚΡΟΝΟΣ : Και να πεις ότι τα κάνουν με συνείδηση, πάει στο καλό!

ΣΕΙΡΙΟΣ : Αυτοί παιδί μου βλέπουν κόκκινο και θολώνει το μάτι τους

ΣΕΛΗΝΗ : Πάντως χρόνια είχε να γίνει τέτοιο πάρτι!

ΟΥΡΑΝΟΣ : Είσαι πάρα πολύ ανόητη, αν νομίζεις ότι αυτή η πλάση εκεί κάτω αλλάζει με θαύματα...

ΣΕΛΗΝΗ : Και γιατί;

ΟΥΡΑΝΟΣ : Γιατί πόσο ν' αντέξει το θαύμα ο άνθρωπος, μια; δύο; Πόσο;

ΣΕΛΗΝΗ : Πάντως έτσι κι αλλιώς, η Γη έχει τα χάλια της. Κι αν θέλετε να ξέρετε, δεν είναι πια στο χέρι μου να ξεκοκκινίσω!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Εξάλλος)* Τι είπες βρε!

ΣΕΛΗΝΗ : Είπα πως και να θέλω, δεν μπορώ να ξεκοκκινίσω! Είναι φυσικό μου πια!

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Με ήρεμο στην αρχή τόνο. Στη συνέχεια κλιμακώνεται η ένταση)* Δε μ' ενδιαφέρει αν είναι το φυσικό σου ή όχι. Φρόντισε να

βρεις λύση το συντομότερο. Τρίψου με χλωρίνη, πέσε στον ασβέστη, κάνε ότι θέλεις, μόνο φρόντισε να γίνουν όλα όπως πριν! Θέλω να δω τη Γη όπως ήταν. Με τα χρώματά της, με τον κόσμο της να ονειρεύεται, τους παραμυθάδες να γράφουν παραμύθια, τους ποιητές ποιήματα και τους λογιστές λογιστικά! Έχεις καιρό μέχρι τις εξετάσεις! Εξαφανίσου τώρα!

(Σβήνουν τα φώτα και εμφανίζεται το μαντήλι)

ΜΑΝΤΗΛΙ :Πρέπει να φύγω. Αρκετά προβλήματα έφερα σε Γη και Ουρανό. Αποκλείεται να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Ο κόσμος είναι σοφά φτιαγμένος. Καλύτερα να γίνουν όλα όπως ήταν πριν, όμορφα και τακτοποιημένα! Ο καθένας μπορεί να βάψει τη ζωή του μόνος του, ότι χρώμα θέλει, πράσινο, μπλε ή κόκκινο. Ναι, αυτή είναι η λύση. Θα φύγω και θα γίνουν όλα όπως πριν!

Σ Κ Η Ν Η Τ Ρ Ι Τ Η

ΝΕΡΑΙΔΑ : Ο καιρός περνούσε και η ημερομηνία των εξετάσεων πλησίαζε όλο και πιο πολύ! Όλες αυτές τις μέρες κάτι πρωτοφανές κι αληθινά αλλόκοτο συνέβη στον Ουρανό. Ο Αστρής, ο φίλος μας, έγινε άλλος άνθρωπος, ε... συγγνώμη, άλλο αστεράκι. Διάβαζε όλη μέρα κι όλη νύχτα. Αποστήθιζε, έψαχνε σε εγκυκλοπαίδειες, ρωτούσε! Με λίγα λόγια έκανε όλα όσα κορόιδευε μέχρι τότε. Και ο λόγος; Είχε αποφασίσει να ξεκινήσει για τη Γη και για να το πετύχει, έπρεπε να περάσει στις εξετάσεις. Όλοι τα είχαν χάσει με τη συμπεριφορά του Αστρή. Η μαμά, ο μπαμπάς, ακόμα οι γειτόνισσες. Για να καταλάβετε... πήγαιναν και σκούπιζαν με τις ώρες το πεζοδρόμιο κάτω απ' το παράθυρό του, μόνο και μόνο για να τον ακούσουν με τα ίδια τους τα αφτιά να λει...

ΑΣΤΡΗΣ : Με φροντίδα κι αγάπη θα σταθώ στο πλάι του προστατευόμενού μου για όσο καιρό χρειαστεί. Εν συνεχεία, θα επιστρέψω στον Ουρανό, για να δημιουργήσω τη δική μου ηθική οικογένεια... Μακάρι να περάσω! Αν περάσω, θα πάω σ' ένα μέρος που να βρέχει διαρκώς. Πόσο πολύ μ' αρέσει η βροχή... Εδώ δεν βρέχει ποτέ! Μόνο να περάσω!

ΝΕΡΑΙΔΑ : Η κρίσιμη μέρα των εξετάσεων ήταν πολύ κοντά. Όλα ήταν έτοιμα. Ο Ουρανός είχε φροντίσει να στείλει τελεσίγραφο στη Σελήνη!

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ :

«Αύριο βράδυ τα αστεράκια – ταξιδιώτες ξεκινούν για τη Γη. Ελπίζω απόψε, όταν οι άνθρωποι σηκώσουν το κεφάλι τους, ν' αντικρίσουν ένα χλωμό, αξιοπρεπές φεγγάρι. Σε άλλη περίπτωση ούτε κι εγώ ξέρω τι πρόκειται να συμβεί»

ΝΕΡΑΙΔΑ : ...Το σημερινό απόγευμα, λίγο πριν ξυπνήσει η Σελήνη, το μαντήλι θα έφευγε. Το είχε πάρει απόφαση! Εν τω μεταξύ...
(*Η Νεράιδα φεύγει και τα φώτα γίνονται μπλε. Στη σκηνή εμφανίζεται η Γραμματέας*)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Παρακαλούμε όσα αστέρια ακούσουν τα ονόματά τους, να συγκεντρωθούν με σοβαρότητα και ησυχία μπροστά στα γραφεία της γραμματείας. Επαναλαμβάνουμε, όσα αστέρια ακούσουν τα ονόματά τους....

(Ο Αστρής με τη μαμά του εμφανίζονται στη σκηνή. Ο Αστρής, με φορεσιά όπως όλοι οι άλλοι. Δεν διαφέρει από κανένα αστεράκι.)

ΑΣΤΡΗΣ : (Γεμάτος αγωνία) Μαμά, πώς είμαι;

MAMA : (Συγκινημένη) Θάυμα! Αχού το αγοράκι μου, που δεν διαφέρει από κανένα άλλο αστεράκι!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Αγλαός, Αειφεγγής, Ακριβοπόθητη...

ΑΣΤΡΗΣ : Τώρα θα το πει, να τώρα!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Αλαβάστρινος, Άλως, Άληστος, Ανέσπερος...

ΑΣΤΡΗΣ : Τώρα, να τώρα!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Αστρούλης, Αστέριος, Άωρος, Βασιλική, Βελτίων!

ΑΣΤΡΗΣ : (Ετοιμος να βάλει τα κλάματα) Δεν με κάλεσαν στις εξετάσεις! (Κλαιει)

MAMA : Μην κλαις παιδί μου. Έλα, πάμε να ρωτήσουμε στη γραμματεία. Κάποιο λάθος θα ‘χει γίνει! (Πηγαίνουν στη γραμματεία) Σας παρακαλώ...

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ : Περιμένετε τη σειρά σας παρακαλώ!

MAMA : Θέλουμε μόνο μια πληροφορία! Ο γιος μου, δίνει εξετάσεις σήμερα, αλλά το όνομά του δεν ακούστηκε από τα μεγάφωνα. Μήπως έχει γίνει κάποιο λάθος;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ : (Σαν να ακούει κάτι περίεργο) Λάθος;

MAMA : Λάθος! Αυτό που δεν είναι σωστό!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ : Λάθος; Συγγνώμη κυρία μου, με κοροιδεύεται; Όλο τον καιρό δεν κάνουμε άλλη δουλειά από το να ετοιμάζουμε αυτές εδώ τις καταστάσεις και έρχεστε να μου πείτε εμένα, μια δημόσια υπάλληλο του Ουρανού, ότι κάνω λάθος;

MAMA : Σας παρακαλώ κοπέλα...

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Δεσποινίς παρακαλώ!

MAMA : Δεσποινίς – κοπέλα. Κοιτάξτε παρακαλώ!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : (Την αγριοκοιτάζει) Τέλος πάντων! Πως είπαμε ότι λέγεται ο νεαρός!

MAMA : Αστρής, Σ Τ Ρ, Αστρής!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Το κατάλαβα! Για να δούμε λοιπόν! Αστροφεγγής, Αστρικός, Αστρένιος...

MAMA : Παρακάτω!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Παρακάτω, παρακάτω... δεν έχει παρακάτω.

MAMA : Πως είπατε;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Παρακάτω λεω είναι το βου! Λυπάμαι κυρία μου, Λυπάμαι νεαρέ!

MAMA : Πολύ καλά!... (Τον τραβάει από το χέρι) Έλα Αστρή!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Κλαίγοντας)* Που πάμε;

MAMA : Στην εξεταστική επιτροπή!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Με απορία)* Μα πως θα μπούμε; Οι άλλοι δίνουν εξετάσεις!

MAMA : Δεν πειράζει, θα κάνουν διάλειμμα!

(Εμφανίζονται οι εξεταστές)

MAMA : *(Τρομερά εκνευρισμένη)* Μπορώ να μάθω παρακαλώ, για ποιο λόγο δεν καλέσατε τον γιο μου στις εξετάσεις;

ΚΡΟΝΟΣ : Λυπάμαι κυρία μου, αλλά ο γιος σας δεν θα δώσει εξετάσεις, ούτε τώρα, ούτε ποτέ!

MAMA : Και γιατί παρακαλώ;

M. ΑΡΚΤΟΣ : Το συμβούλιο των Μεγάλων Αστεριών αποφάσισε, ότι ο νεαρός είναι ακατάλληλος για οποιοδήποτε είδους προστασία ζωντανού πλάσματος στη Γη. Ίσως είναι καλύτερα να τον κάνετε αγρότη. Μπορεί εξάλλου να του αρέσει μιας και θα περάσει τη ζωή του εδώ πάνω! Τόσες ακαλλιέργητες εκτάσεις έχει ο Ουρανός!

MAMA : Μα γιατί;

ΚΡΟΝΟΣ : Διότι είναι ανάγωγος!

M. ΑΡΚΤΟΣ : ... και απείθαρχος!

ΚΡΟΝΟΣ : Διότι συναναστρέφεται με ταραχοποιά στοιχεία!

M. ΑΡΚΤΟΣ : Διότι είναι σκέτη καταστροφή!

ΟΛΟΙ : Και διότι έτσι θέλουμε!

(Σβήνουνε τα φώτα και οι εξεταστές φεύγουνε, το ίδιο και η μαμά του Αστρή. Ο Αστρής μένει μόνος του στη σκηνή!)

ΑΣΤΡΗΣ : *(Απογοητευμένος)* Μάλιστα! Τα Μεγάλα Αστέρια αποφάσισαν. Δεν είμαι άξιος να πάω στη Γη. Και το βράδυ, για άλλη μια φορά, θα δω τους υπόλοιπους να φεύγουνε. Δίπλα στον Χειμέριο... Ο Χειμέριος! Ο καλός μου ο Χειμέριος! Ποτέ μα ποτέ δεν θα τον συγχωρήσω. Με άφησε να διαβάσω όλες αυτές τις κουταμάρες και μετά να στηθώ μπροστά στα μεγάφωνα και να περιμένω. Και το ξέρω ότι το ήξερε! Ο σοφός μου ο Χειμέριος. Που λει πως θα έπαιρνε όρκο πως είμαι γιος του! *(Μπαίνει μουσική)* Φτυστός ο Χειμέριος... Μα φυσικά, πως δεν το σκέφτηκα τόσην ώρα! Θα φύγω! Δηλαδή τι θα φύγω, πες πως έφυγα κιόλας... Μαμά!!

MAMA : *(Εμφανίζεται γεμάτη απορία)* Τι είναι παιδί μου, τι φωνάζεις;

ΑΣΤΡΗΣ : Μαμά, που είναι το ραδιόφωνο;

MAMA : Μα τι να το κάνεις τώρα παιδί μου το ραδιόφωνο;

ΑΣΤΡΗΣ : Έλα, πες μου! *(Ψάχνει)*

MAMA : Εδώ το έχω!

ΑΣΤΡΗΣ : Ωραία! Λοιπόν...*(ψάχνει σταθμό)*. Ακούγεται ένα βαλς και ο Αστρής προτείνει το χέρι του στη Μαμά.) Κυρία μου...

MAMA : *(Προσποιείται πως δεν θέλει)* Άσε με ήσυχη, χαμήλωσέ το!

ΑΣΤΡΗΣ : Όχι δεν το χαμηλώνω! Έλα εδώ να χορέψουμε!
(Χορεύουν για λίγο και στη συνέχεια μιλάνε και χορεύουν συγχρόνως)

MAMA : *(Απορημένη)* Γιατί Αστρή;

ΑΣΤΡΗΣ : Γιατί φεύγω!

MAMA : *(Κάνει πως δεν καταλαβαίνει)* Φεύγεις; Που πας; Ακόμα δεν μπήκες!

ΑΣΤΡΗΣ : Φεύγω για τα καλά!

MAMA : *(Σταματάνε να χορεύουν)* ... Στη Γη;

ΑΣΤΡΗΣ : Στη Γη!

MAMA : ...Κρυφά;

ΑΣΤΡΗΣ : Ναι!

MAMA : Κι ο πατέρας σου;

ΑΣΤΡΗΣ : Δεν θα το πω!

MAMA : Θα γίνει χαλασμός Αστρή μου!

ΑΣΤΡΗΣ : *(Απολογητικά)* Δεν αντέχω να μείνω εδώ πάνω όλη μου τη ζωή!

MAMA : Θα ξαναγυρίσεις;

ΑΣΤΡΗΣ : Μπορεί!

MAMA : ... Ο Χειμέριος;

ΑΣΤΡΗΣ : Νομίζω ότι το ξέρει!

MAMA : ... Είναι μακριά η Γη!

ΑΣΤΡΗΣ : Είναι...

MAMA : Τι θα πάρεις μαζί σου; Ο χειμώνας κρατάει γερά! Για να σκεφτώ... *(Παίρνει ένα μπλοκάκι και σημειώνει)* Κασκόλ, σκουφί, γάντια...

ΑΣΤΡΗΣ : ...*(Απορημένος απευθύνεται στο κοινό)* Μα καλά θα μας τρελάνει τελείως;
(Σβήνουν τα φώτα)

Επίλογος

Σ Κ Η Ν Η Π Ρ Ω Τ Η

(Εμφανίζεται ο Ουρανός σε μια πλευρά και η Γη στην άλλη)

ΟΥΡΑΝΟΣ : Μου ζήτησε να μην της ξαναστείλω μήνυμα, ούτε μια λέξη! Ας είναι! Την υπόσχεσή μου όμως δεν πρόκειται να την αθετήσω ποτέ! Τα νεαρά αστέρια, θα ξεκινούν για το μεγάλο ταξίδι, κουβαλώντας μονάχα τη σιωπή μου! Και ο Αστρής με το μαντήλι, θα έρθουν σ' εσένα! Με όνειρα, με θέλω, με μπορώ!

(Εμφανίζονται ο Αστρής με το μαντήλι)

ΜΑΝΤΗΛΙ : Μαζί θα γυρίσουμε τον κόσμο όλο!

ΑΣΤΡΗΣ : Είμαι μικρός και μπορώ τα πάντα!

ΓΗ : Και ήρθαν σ' εμένα. Να δουν τα βουνά, τα δέντρα και τη θάλασσα. Την πιο όμορφη, την πιο μεγάλη. Βρήκανε μπροστά τους ανθρώπους και παιδιά! Μαντέψανε τη σκέψη τους και μπήκανε στα όνειρά τους. Μπήκανε στη θάλασσα. Είδαν τους αστερίες της και γίνανε φίλοι! Τους αιχμαλώτισα με την ομορφιά μου. Όπως αιχμαλώτισες κι εσύ εμένα.

ΟΥΡΑΝΟΣ : *(Την πλησιάζει)* Θα γυρίσουν ποτέ στην αγκαλιά μου;

ΓΗ : Όταν πάψεις να μ' αγαπάς!

ΟΥΡΑΝΟΣ : Δηλαδή ποτέ!... Όσα χρόνια κι αν περάσουν, ότι κι αν γίνει, ότι και να πω, θα ζεις μέσα στην ψυχή μου! Το τελευταίο μήνυμα, το τελευταίο βράδυ! Καρδούλα μου, θα μου λείψεις! Μα εγώ θα σε βλέπω στα όνειρά μου! Να στροβιλίζεσαι, να γυρίζεις, να χορεύεις ένα τανγκό μαζί μου! Το τελευταίο μας!

(Χορεύουν)

ΟΥΡΑΝΟΣ : Γιατί ακόμα κι αν δεν υπήρχες, εσένα ακριβώς θα είχα επινοήσει!

ΓΗ : Γιατί ακόμα και δεν υπήρχες κι εγώ εσένα θα είχα επινοήσει!

(Φεύγουν κι έρχεται η Νεράιδα)

ΝΕΡΑΙΔΑ : Μ' ένα έρωτα να πλανιέται τελειώνει το παραμύθι μας απόψε! Την πιο κρύα νύχτα του Χειμώνα και την πιο ζεστή νύχτα του καλοκαιριού, κοιτάξτε ψηλά στον Ουρανό. Αν κοιτάξετε προσεκτικά μπορεί να δείτε τα νεαρά αστέρια να δίνουν εξετάσεις. Και μετά από καιρό, τον Αστρή να σας χαμογελά!

Τ Ε Λ Ο Σ

ΛΙΓΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Θέατρο! Πόσα πολλά πράγματα σημαίνει αυτή η λέξη. Μια λέξη που δεν είναι και τόσο απλό να την εξηγήσει κανείς. Έννοια πολυσημική, που εκφράζει τον συνδυασμό πολλών δεδομένων. Η θεατρική τέχνη στο σύνολό της, εμπεριέχει στοιχεία και παράγοντες από περισσότερες τέχνες. Έτσι, μέσα από το θέατρο ερχόμαστε σε επαφή με τη λογοτεχνία, τη μουσική, τη ζωγραφική, τα εικαστικά, ενώ παράλληλα «συναντούμε» διαφορετικούς τομείς του πολιτισμού μας, όπως είναι ο λόγος, η αισθητική αλλά και η ιδεολογία. Μια θεατρική παράσταση αποτελεί λοιπόν ένα σύνθετο καλλιτεχνικό γεγονός, με πολλές προεκτάσεις και παραμέτρους που απαιτεί ανάλογη προσέγγιση. (Γραμματάς 1997, Deldime 1996)

Αντικείμενο της παρούσας εργασίας δεν αποτελεί η ανάλυση της έννοιας του θεάτρου, αλλά η προσέγγιση της τέχνης του παιδικού θεάτρου και η περιγραφή της περιπέτειας προς τη διαδρομή από το γραπτό κείμενο του συγγραφέα στο ζωντανό παίξιμο μπροστά στο κοινό.

Το κίνημα του θεάτρου για νεαρούς θεατές - παιδιά, ανάγεται στις αρχές του 19^{ου} αιώνα. Ένα από τα πρώτα κείμενα που αναφέρεται στο θέατρο σε σχέση με το νεανικό κοινό, συναντάται το 1804, δημοσιευμένο στο περιοδικό *Revue de l' education nouvelle*, από άγνωστο συγγραφέα.

Το έργο το οποίο σηματοδότησε το παγκόσμιο ρεπερτόριο του παιδικού θεάτρου, γράφτηκε και σκηνοθετήθηκε από τον J. M. Barrie το 1904 στο Λονδίνο και είναι το γνωστό και σε όλους αγαπημένο «Πήτερ Πάν».

Με το πέρασμα των χρόνων, συντελέστηκαν ανακατατάξεις, πολιτικές και αισθητικές, πολιτισμικές και ιδεολογικές. Μέσα στα πλαίσια του ανανεωτικού αυτού κλίματος επηρεάστηκε και η εκπαίδευση. Έτσι ξεκίνησε η ουσιαστική καλλιτεχνική περιπέτεια σ' έναν χώρο που είναι ακόμα «παρθένος», ανεξερεύνητος, και έχει πολλά περιθώρια να αναπτυχθεί και να εξελιχθεί, στο χώρο της σύγχρονης δραματικής δημιουργίας προς την κατεύθυνση των μικρών θεατών.

Η ανάπτυξη του θεάτρου για παιδιά, καθορίστηκε από τον Στανισλάβσκι στο «θέατρο τέχνης» της Μόσχας. Το 1922 μάλιστα, ο Alexander Bryantsev, ένας από τους πιο παλιούς και στενούς του συνεργάτες δημιουργεί στην Αγία Πετρούπολη το πρώτο διαρκώς

ανοιχτό θέατρο, για ανήλικους θεατές. Στην Γαλλία του 1930 ο Charles Dullin, ανοίγει το “Théâtre de l’ Atelier”. Με τον Dullin έχουμε φτάσει επί της ουσίας του θέματος. Αφού λοιπόν ένα από τα κύρια ζητούμενα του θεάτρου είναι το μέλλον και το χτίσιμό του, η ύπαρξη του θεάτρου για παιδιά δικαιολογείται και κρίνεται απαραίτητη, ως ένα πεδίο εντελώς διαφορετικό από οποιαδήποτε άλλη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία, που «γεννά» και καλλιεργεί το αυριανό κοινό.

Με το πέρασμα των χρόνων το θέατρο εξελίσσεται σε διδακτικό εργαλείο. Για παράδειγμα, στις χώρες όπου ακολουθείται αγγλοσαξονική παιδεία, σχολεία, κολέγια και πανεπιστήμια, προτείνουν στους μαθητές αλλά και τους φοιτητές τους, ποικίλους τρόπους πρακτικής του δράματος, με τη μορφή της σχολικής αγωγής. Τις περισσότερες φορές, οι στόχοι των πρακτικών αυτών είναι κατ’ ουσία παιδαγωγικοί και διαφοροποιούνται από αυτούς που θέτονται από επαγγελματίες ηθοποιούς. Όσο περνούσαν τα χρόνια και ιδιαίτερα στις χώρες της δυτικής Ευρώπης, το παιδικό θέατρο διαφεύγει από την απόλυτη παιδαγωγική καθοδήγηση και αφυπνίζεται σταθερά χάρη σε καλλιτέχνες όπως ο Robert Privat στη Ρωμανική Ελβετία, ο Giuseppe Luongo στη Ιταλία, ο Miguel Demuynck στη Γαλλία, ο Jose Gal στο Βέλγιο.

Στη δεκαετία του ’70 σ’ ολόκληρο τον κόσμο το παιδικό θέατρο ανανεώνεται μέσα στα πλαίσια μιας γενικότερης καλλιτεχνικής αναγέννησης και μάλιστα επεκτείνεται σε χώρες όπως το Κεμπέκ, η Ιαπωνία και η Βραζιλία. Θίασοι που ασχολούνται αποκλειστικά με το παιδικό θέατρο, δημιουργούνται και ακμάζουν παντού στην Ευρώπη και όχι μόνο. Στη Γαλλία μάλιστα ιδρύονται δραματικά κέντρα, με στόχο να αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη των ανήλικων θεατών στους θεατρικούς χώρους που τους αφορούν.

Το 1977, οι Yendt και Dieuaide, οργάνωσαν μια «Μπιενάλε Θεάτρου για Νεανικά Κοινά» που με το πέρασμα των χρόνων έγινε η κατεξοχήν σκηνή όπου παρουσιάζονται θέματα προερχόμενα απ’ όλο τον κόσμο, αλλά και χώρος διεθνούς στοχασμού που εμπλουτίζεται με συμπόσια και σεμινάρια.

Και στη χώρα μας όμως το παιδικό θέατρο γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη κυρίως από το 1970 και μετά. Πριν απ’ αυτή την περίοδο οι προσπάθειες ήταν κυρίως ερασιτεχνικές αν και όχι πάντα από ερασιτέχνες.

Η Ευ. Λόντου – Δημητρακοπούλου (1888-1973) παιδαγωγός, εμφανίστηκε ως δραματουργός στο χώρο του παιδικού θεάτρου το 1926 με τον τόμο *«Παιδικόν Θέατρον, μονόπρακτα, δραμάτια, κωμωδία, οπερέτα και φάρσαι παιδικαί»*. Η σκηνική δράση της Λόντου ξεκινά με

την ίδρυση της Παιδικής Σκηνής το 1931 και την παράσταση «*Το τραγούδι της Ειρήνης*».

Και η Αντιγόνη Μεταξά-Κροντηρά (1905-1971) κινήθηκε στο χώρο την ίδια περίπου περίοδο. Με σπουδές στα παιδαγωγικά αλλά και στο θέατρο ιδρύει το 1932 τη Σχολή Παιδικού θεάτρου όπου τα παιδιά έπαιρναν μαθήματα απαγγελίας, χορού, μουσικής και υποκριτικής. Στη συνέχεια ιδρύει μόνιμο θεατρικό οργανισμό «*Το Θέατρο του Παιδιού*» σε παράλληλη λειτουργία με τον Ερασιτεχνικό Θεατρικό Όμιλο. Το θέατρο της Αντιγόνης Μεταξά λειτούργησε μέχρι την Κατοχή (1941).

Ξεχωριστή περίπτωση αποτελεί ο Βασίλης Ρώτας (1889-1978) και η ειδοποιός διαφορά του απ' τις Λόντου και Μεταξά, είναι ότι προέρχεται αποκλειστικά απ' το χώρο του Θεάτρου. Ο Ρώτας εμφανίζεται στο παιδικό θέατρο με πολλές ιδιότητες: ως δραματουργός (1927), ως ηθοποιός και σκηνοθέτης (Λαϊκό Θέατρο, 1930-1936). Την ίδια περίοδο ξεκινά και η μεταφραστική του δράση.

Το έργο του Ρώτα έχει παιδοκεντρικό χαρακτήρα και προσπαθεί «να κάνει τα παιδιά περισσότερο λειτουργούς και λιγότερο θεατές». Ο Ρώτας είναι ο αντιπροσωπευτικός τύπος των ανθρώπων του θεάτρου που καταπιάνονται με το παιδικό θέατρο.

Στις αρχές του 1970 ξεκινά μια νέα περίοδος για παιδικό θέατρο στην Ελλάδα. Εμφανίζονται δύο παιδικές σκηνές, της Ξένιας Καλογεροπούλου και του Δημήτρη Ποταμίτη. Άνθρωποι του θεάτρου και οι δυο επηρεάζονται όπως ήταν επόμενο από το χώρο τους. Αποτέλεσμα είναι να αποφεύγεται ο διδακτισμός, να κινητοποιείται η φαντασία και γενικότερα να απορροφάται το κλίμα αμφισβήτησης της εποχής.

Εκτός από τους δυο αυτούς δραματουργούς, δράση σημαντική παρουσιάζεται από τους Γιώργο Αρμένη, Γιάννη Ξανθούλη, Γιάννη Νεγρεπόντη και Ευγένιο Τριβιζά.

Σήμερα οι θεατρικές σκηνές που υπάρχουν αποκλειστικά για το παιδί, είναι πολλές, τόσο στον επαγγελματικό όσο και στον ερασιτεχνικό χώρο. Ας ελπίσουμε ότι θα βρίσκονται πάντα άνθρωποι με κέφι, μεράκι και κυρίως με σεβασμό στο παιδικό κοινό, που θα προσθέτουν κι από ένα λιθαράκι στο παιδικό θέατρο.

(Οι πηγές από τις οποίες αντλήθηκαν τα ιστορικά στοιχεία είναι:

για το παιδικό θέατρο στην Ευρώπη από το βιβλίο του R. Deldime, «*Θέατρο για την Παιδική και Νεανική Ηλικία*», ενώ για την ιστορία του παιδικού θεάτρου στην Ελλάδα από το βιβλίο της Γ. Λαδογιάννη, «*Το Παιδικό Θέατρο στην Ελλάδα*»)

ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΑΣΚΕΥΗ

Το θέατρο της διασκευής αντλεί τα θέματά του από πολλές πηγές. Μια από αυτές είναι τα κλασσικά κείμενα της λογοτεχνίας. Βέβαια, δεν είναι όλα τα λογοτεχνικά κείμενα κατάλληλα για να μετατραπούν σε δραματικά. Απ' τη στιγμή λοιπόν που μας αφορά το παιδικό θέατρο, πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί μια και πολλά από τα κείμενα που απευθύνονται στα παιδιά, είναι μακριά από τις ανάγκες τους, τόσο όσον αφορά τον δυναμισμό των παιδικών παιχνιδιών, όσο και στην αισθητική ποιότητα των παιδιών. Προς την κατεύθυνση αυτή, με οδήγησε ο επιβλέπων καθηγητής κος Αναγνωστόπουλος, ο οποίος διάβασε το βιβλίο αλλά και το κείμενο της παράστασης, και με τις παρατηρήσεις και τις επισημάνσεις του, με βοήθησε να τροποποιήσω τη διασκευή έτσι ώστε να εμπεριέχει τα απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να πληροί μια διασκευή για παιδιά.

Για να είναι λοιπόν μια διασκευή «πετυχημένη» είναι απαραίτητο να πληρούνται δυο βασικές προϋποθέσεις, η σωστή επιλογή του αρχικού κειμένου και η ανάλογης ποιότητας θεατρική του διασκευή.

Η επιλογή του αρχικού κειμένου είναι καθαρά προσωπική υπόθεση του κάθε διασκευαστή και εξαρτάται από την αισθητική και – τολμώ να πω – το ένστικτό του.

Στη συγκεκριμένη παράσταση το κείμενο που επιλέχθηκε είναι «Το κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων» της Μυρτώς Κοντοβά. Διάβασα το βιβλίο τον Αύγουστο του 1999. Το λάτρεψα από την πρώτη στιγμή. Κάθε σελίδα που διάβαζα γινόταν στο μυαλό μου εικόνα, θέατρο. Ο τρόπος που είναι γραμμένο το βιβλίο, καθώς επίσης και το γενικότερο πλαίσιο στο οποίο κινείται, ευνοούσαν προς την «οπτικοποίηση» της ιστορίας. Αμέσως μου δημιουργήθηκε η επιθυμία να το δω να παίζεται στο θέατρο. Η σκέψη μου κινούνταν στο πλαίσιο αυτό: να βρω τρόπο να γίνει το «Κουβάρι» θεατρική παράσταση.

Η αφορμή δόθηκε και ο τρόπος βρέθηκε. Από κει κι έπειτα άρχισε το δύσκολο μέρος. Όσο πολλοί διάλογοι κι αν υπάρχουν στο κείμενο, όσο θεατροποιημένο κι αν είναι, δεν είναι δραματικό κείμενο. Και με την προοπτική να γίνει θεατρική παράσταση, έπρεπε να διασκευαστεί.

Για να φτάσει κανείς από τη λογοτεχνία στο δράμα απαιτείται μια σειρά από ενέργειες, να προσδιοριστούν οι γενικές γραμμές δράσης αναφορικά με τη σκηνή, να οργανωθεί η θεατρική δράση, (πράξη προς πράξη, σκηνή προς σκηνή) κ.τ.λ.

Σύμφωνα με τον Roger Deldime:

« Κατά τη διάρκεια αυτής της ανάπτυξης, πρέπει αδιάκοπα να έχουμε στο νου μας ότι

1. Το θέατρο είναι μια χωρο – χρονική τέχνη:

⇒ Η διάκριση του χρόνου σε περιόδους(πρόλογοι, πράξεις, σκηνές, επίλογοι...), με κανονική διάκριση και συμμετρία, συνιστά το ρυθμό του θεάματος.

⇒ Η μορφή – τυποποιημένη και χρωματισμένη- του χώρου εξαρτάται από την πλαστικότητα του σκηνικού διακόσμου, τα κοστούμια, το φωτισμό και τους ηθοποιούς.

2. Το θέατρο πρέπει να ενεργοποιεί στη συνείδηση των θεατών σκέψεις και συναισθήματα:

⇒ Το μάτι πρέπει να διεγείρεται από στοιχεία (υλικά, γραμμές, χρώματα, στολίδια, κινήσεις...) ποικίλα και αρμονικά.

⇒ Το αυτί πρέπει να γοητεύεται από το κείμενο, τη μουσική, τη φωνή, τους θορύβους.»

Γίνεται λόγος για τη διασκευή του λογοτεχνικού σε δραματικό κείμενο. Τι είναι όμως το «δραματικό κείμενο», και ποια είναι τα χαρακτηριστικά που το διαφοροποιούν από τα υπόλοιπα είδη;

Ο Θόδωρος Γραμματάς διαχωρίζει τα χαρακτηριστικά αυτά σε 3 κύριες κατηγορίες γνωρισμάτων που συνιστούν τη θεατρικότητα του κειμένου και στις οποίες πρέπει να προσαρμοστεί ένα κείμενο ώστε να λέγεται δραματικό. Καθώς λοιπόν θα αναφέρονται τα χαρακτηριστικά αυτά θα γίνει μια περιγραφή του τρόπου δουλειάς στον κάθε έναν από τους τομείς που αναλύονται παρακάτω.

⇒ *Μορφολογικά γνωρίσματα*

1) *Διάκριση σε πράξεις, σκηνές, μέρη, εικόνες*

Βήμα το οποίο ήταν αυτονόητο, που έπρεπε να γίνει. Στη διαδικασία αυτή, χρειάστηκε να γίνουν κάποια «ξεκαθαρίσματα» μέσα στο αρχικό κείμενο. Οι σκηνές έπρεπε να γίνουν ξεκάθαρες, οι εικόνες το ίδιο. Στο αρχικό κείμενο οι εικόνες είναι μεν ξεκάθαρες, αλλά - όπως μια θεατρική παράσταση απαιτεί - χρειάζονταν να μπουν σε μια λογική χρονική σειρά, με μια διαδοχή ευκολονόητη και ευκρινή, ειδικά τη στιγμή που

απευθύνεται σε μικρά παιδιά. Κάτι το οποίο μ' ενδιέφερε πολύ, ήταν υπάρχει συνέχεια στη δράση. Είχα την παράσταση στο μυαλό μου σαν έναν κύκλο όπου η πρώτη σκηνή ήταν η αρχή και η τελευταία το τέλος του. Έτσι λοιπόν ήθελα στην πρώτη και την τελευταία σκηνή να πρωταγωνιστούν τα ίδια πρόσωπα, με τις ίδιες συνθήκες, ώστε να καταλάβουν οι μικροί θεατές και όχι μόνο, ο κύκλος έκλεισε και το παραμύθι τελείωσε όπως άρχισε. Το δύσκολο μέρος ήταν να απορρίψω κάποιες σκηνές, είτε επειδή δεν προσέθεταν στην θεατρική δράση, είτε επειδή θα δημιουργούνταν σύγχυση στη δράση. Ο χωρισμός των πράξεων έγινε με βάση τις οδηγίες του καθηγητή του Π.Τ.Ν. του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας κύριου Αναγνωστόπουλου, ο οποίος γενικά με καθοδήγησε σε όλη την πορεία της διασκευής.

2) Πρόσωπα

Από τα πλέον σημαντικά σημεία ενός έργου. Στον τομέα αυτόν χρειάστηκε να γίνουν αρκετές επεμβάσεις από μέρος μου. Τα πρόσωπα του μυθιστορήματος είναι πολλά και όλα πολύ ενδιαφέροντα. Δυσκολεύτηκα αρκετά για να επιλέξω ποια απ' όλα θα γίνονταν οι πρωταγωνιστές της δικής μας παράστασης. Το παιδικό θέατρο θέλει πρόσωπα συγκεκριμένα και κοντινά στα παιδιά. Στη δεδομένη περίπτωση είχα αφ' ενός να ασχοληθώ με παιδιά, με γονείς, με εξεταστές-δασκάλους, με μια νταντά αφ' ετέρου με την πριγκίπισσα Σελήνη, με τον Ουρανό, και μ' ένα μαντήλι που μιλάει. Πρόσωπα κοντινά και μακρινά συγχρόνως, που δίνουν την ευκαιρία στα παιδιά να ταξιδέψουν στον Ουρανό και να δούνε μια διαφορετική του διάσταση. Ένα πρόσωπο το οποίο δεν υπήρχε και θεώρησα απαραίτητη την ύπαρξή του, είναι μια αφηγήτρια. Η ύπαρξή της ήταν απαραίτητη μιας και έπρεπε να συμπληρωθούν κάποια κενά που δημιουργήθηκαν από την διασκευή. Έτσι «γεννήθηκε» η νεράιδα, για να συμπληρωθούν τυχόν κενά, και για να μας κατευθύνει στη δράση όπου αυτό είναι απαραίτητο. Τα πρόσωπα, όπως σε κάθε δραματικό κείμενο, αναφέρονται στην πρώτη σελίδα με πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά τους.

3) Δομές χώρου και χρόνου

Σ' ένα δραματικό κείμενο, πρέπει να περιγράφονται με σαφήνεια οι συνθήκες του χώρου και του χρόνου, στις οποίες εκτυλίσσεται η υπόθεση του έργου. Στη συγκεκριμένη μεταφορά, ο χρόνος είναι στοιχείο το οποίο καθορίζεται από συγκεκριμένα γεγονότα, τις εξετάσεις, την Πανσέληνο, το ταξίδι του Αστήρη. Κάποιες στιγμές αυτή που μας ταξιδεύει στο χρόνο είναι η νεράιδα. Αναφορικά με τον χώρο θέλησα να

κάνω τα πράγματα απλά. Έτσι λοιπόν το σκηνικό ήταν ένα καθ' όλη τη διάρκεια της παραστάσεις και ο χώρος που αντιστοιχούσε σε κάθε σκηνή, συγκεκριμένος ώστε να μην δημιουργείται σύγχυση στα παιδιά.

4) Σκηνικές οδηγίες – διδασκαλίες

Ένα δραματικό κείμενο, διακρίνεται και από τις υποδείξεις που υπάρχουν μέσα στις παρενθέσεις και δίνουν οδηγίες ενδεικτικές για την εξέλιξη της υπόθεσης και τη συμπεριφορά των ηρώων. Στην διαμόρφωση της τελικής μορφής του κειμένου, βοήθησαν πολύ οι παρεμβάσεις του κου Μαγουλιώτη, ο οποίος με τις υποδείξεις του, συνετέλεσε στο να υπάρχουν αρκετές σκηνικές οδηγίες, η χρησιμότητα των οποίων φάνηκε κατά τη διάρκεια της σκηνοθεσίας, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

5) Διάλογος

Δραματικό κείμενο χωρίς διάλογο είναι αδύνατον να υπάρξει. Ο διάλογος υπάρχει στο κείμενο για να εκφράζονται ιδέες, σκέψεις, εντυπώσεις, συναισθήματα και κρίσεις. Αναπτύσσονται σχέσεις μεταξύ των πρωταγωνιστών και η δράση εξελίσσεται. Άλλωστε, βάση της ιστορίας με την παρουσία του διαλόγου μεταβαίνουμε από τις προθεατρικές μορφές (διθύραμβος) στο δράμα (θέατρο). Έδωσα ιδιαίτερη βαρύτητα στον διάλογο. Προσπάθησα να χρησιμοποιήσω γλώσσα απλή και σωστή, κατανοητή στα παιδιά. Χιούμορ, που υπήρχε ήδη στο πρωτότυπο κείμενο, και ένταση ώστε να κρατώ το ενδιαφέρον των θεατών ζωντανό.

⇒ Δομικά γνωρίσματα

I. Διάλογος

Για το διάλογο στο δραματικό κείμενο, ισχύει ότι αναφέρθηκε και παραπάνω, στα μορφολογικά γνωρίσματά του. Η μόνη διαφοροποίηση στην κατηγορία των δομικών γνωρισμάτων είναι πως καταργεί ουσιαστικά την στατικότητα που χαρακτηρίζει την αφήγηση και παράλληλα δημιουργεί τις συνθήκες ώστε να αναπτυχθούν τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά του είδους.

II. Δράση

Με τον όρο «δράση» εννοούμε την εξέλιξη της υπόθεσης, την ανάπτυξη του θέματος. Υπάρχουν στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα να υπάρχουν στη δράση ενός θεατρικού κειμένου για παιδιά αλλά και για μεγάλους.

Το απρόοπτο και ο αιφνιδιασμός εμπλουτίζουν το θεατρικό κείμενο που σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να είναι προβλέψιμο. Οι εναλλαγές και οι διαφοροποιήσεις πρέπει να αποτελούν στοιχεία καταλυτικά στην εξέλιξη και την πορεία ενός έργου. Οι παρεμβάσεις μου στη δράση του κειμένου δεν ήταν πολύ σημαντικές, μιας και το πρωτότυπο περιέχει αρκετά από τα προαναφερθέντα στοιχεία. Αυτό που προσπάθησα να κάνω εγώ στο συγκεκριμένο τομέα, ήταν να δώσω λίγη «ένταση» στο ήδη υπάρχον υλικό, ώστε να μπορέσουν τα μικρά παιδιά να «μπούνε» στη δράση.

III. Πλοκή

Ένα έργο που απευθύνεται σε μικρούς θεατές είναι απαραίτητο να έχει ξεκάθαρη πλοκή, ώστε να μην αντιμετωπίζουν πρόβλημα τα παιδιά στο να κατανοήσουν κάποιες καταστάσεις. Χρειάζεται βέβαια να υπάρχει η περιπέτεια, αλλά και εκπλήξεις, ώστε να δημιουργούνται απρόβλεπτες καταστάσεις, που κινούν το ενδιαφέρον του μικρού θεατή. Στοιχεία τέτοια υπάρχουν στην εν λόγω παράσταση, και φέρνουν ένταση και εξάπτουν την περιέργεια.

IV. Συγκρούσεις

Είναι ένα στοιχείο που όσο πιο έντονη είναι η ύπαρξη του μέσα στην παράσταση, τόσο πιο ανεπτυγμένη είναι η θεατρικότητα του έργου. Συγκρούσεις σε όλα τα επίπεδα, εσω-συνειδησιακές, αλλά και εξω-συνειδησιακές. Συγκρούσεις που αφορούν λόγους ιδεολογικούς, ψυχολογικούς, συναισθηματικούς, υλικούς αλλά και μεταφυσικούς πολλές φορές που τα αποτελέσματά τους επηρεάζουν την πορεία του ήρωα. Οι συγκρούσεις στη συγκεκριμένη παράσταση είναι υπαρκτές, έντονες και κατανοήσιμες.

V. Χαρακτήρες

Αυτό είναι ένα μέρος της παράστασης όπου απαιτεί αρκετή προσοχή. Όλοι οι ήρωες πρέπει να διακρίνονται από αληθοφάνεια και γνησιότητα έτσι ώστε να γίνουν πιο εύκολα κατανοητοί. Πρέπει να χαρακτηρίζονται από σπιρτάδα, φαντασία, και να αποτελούν πρότυπα για τους μικρούς θεατές. Οι χαρακτήρες της παράστασης προσπαθήσαμε να πληρούν τις προϋποθέσεις. Ο κεντρικός ήρωας, ο Αστρής, είναι ένα ζωηρό και πανέξυπνο παιδί –αστέρι με τον οποίο οι μικροί φίλοι ένιωσαν να είναι πολύ οικείοι. Σ' αυτό το πλαίσιο κινούνται όλοι οι χαρακτήρες. Όλοι θέλαμε να θυμίζουν στα παιδιά κάποιον κοντινό τους, κάποιον οικείο.

Ένας χαρακτήρας για το οποίο δυσκολεύτηκα να αποφασίσω αν θα έπρεπε να γίνει ένας από τους πρωταγωνιστές ήταν το άστρο- Χειμέριος. Πρόκειται για έναν θυμόσοφο γέροντα, ένα άστρο –αλκοολικό, που είναι ο καλύτερος φίλος του βασικού πρωταγωνιστή. Ο χαρακτήρας αυτός δεν είναι πολύ κοντά στο περιβάλλον των παιδιών και είναι ο ήρωας που εμπλουτίζει την παράσταση με «σοφές κουβέντες». Αποστασιοποιημένος από τους ήρωες της ιστορίας – κάνει παρέα μόνο με τον Αστή-, ξέρει τα πάντα, ακόμα κι αυτά που δεν ξέρουν οι πρωταγωνιστές. Ήταν άλλο ένα στοιχείο μαγείας στην εξέλιξη της ιστορίας. Από μια μικρή και εντελώς άτυπη έρευνα μετά το τέλος της παράστασης, οι μικροί θεατές αγάπησαν τον Χειμέριο γιατί ...: «Ήταν αυτός που τα ήξερε όλα! Ο καλύτερος φίλος του Αστή.»

⇒ *Υφολογικά γνωρίσματα*

i. Κατάργηση της αφήγησης και της περιγραφής

Στα δραματικά κείμενα η αφήγηση περιορίζεται όσο το δυνατόν περισσότερο. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η παρουσία μιας αφηγήτριας – νεράιδας θεωρήθηκε απαραίτητη για την κάλυψη κάποιων κενών στον χρόνο αλλά και στην υπόθεση.

ii. Δραματική συμπύκνωση

Σ' ένα αφηγηματικό κείμενο, η δράση αναπτύσσεται στον χώρο και το χρόνο με μεγαλύτερη έκταση. Αντίθετα, στο θεατρικό κείμενο ο λόγος είναι απαραίτητο να είναι σαφής, περιεκτικός και απολύτως συγκεκριμένος. Στα δεδομένα αυτά, αναζήτησα λύση για να δημιουργήσω ένα θεατρικό κείμενο, που προσπαθούσε να τα συμπεριλάβει όλα. Αυτό βέβαια ήταν αδύνατον, μιας και στην αφήγηση εμπερικλείονταν πολλά επεισόδια και καταστάσεις που ήταν όμως αδύνατον για λόγους οικονομίας χρόνου και σκηνικών, να παρουσιαστούν.

iii. Ανοιχτό έργο

Ένα δραματικό κείμενο, παραμένει πάντα ημιτελές. Αυτό συμβαίνει γιατί κάθε ένα έργο, επιδέχεται μορφοποιήσεις και επεμβάσεις από τον εκάστοτε «επεξεργαστή» του. Κάθε ηθοποιός, κάθε σκηνοθέτης, μπορεί να μετατρέψει ένα έργο, να το διευρύνει και να το εξελίξει. Γι' αυτό και το θέατρο δεν είναι το κείμενο, αλλά η παράσταση με όλες τις παρεμβάσεις που θα επιδεχθεί. Η συγκεκριμένη παράσταση αποδείχθηκε

ένα καθ' όλα «ανοιχτό έργο» μιας και οι ηθοποιοί εμπλούτισαν τόσο το κείμενο, όσο και τους χαρακτήρες και το «γέμισαν», το έκαναν πιο πλούσιο.

(Ο συγκεκριμένος διαχωρισμός των γνωρισμάτων, ανήκει στον Θόδωρο Γραμματά και στο βιβλίο του, «Θεατρική Παιδεία και Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών»)

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

Η θεατρική ομάδα «Οι... πτυχιακή», αποτελείται από 11 άτομα. Όταν τελείωσε η διαδικασία συγγραφής αλλά και διόρθωσης της διασκευής, έπρεπε να γίνει το επόμενο βήμα. Να βρεθούν οι ηθοποιοί που θα ενσάρκωναν τους ρόλους. Είχα δουλέψει τόσο πολύ επάνω στο κείμενο, τόσο στο βιβλίο όσο και στη διασκευή, που ήξερα τους πρωταγωνιστές πολύ καλά. Είχαν γίνει φίλοι μου.

Χρειαζόμουν ανθρώπους με ικανότητες, με διάθεση και πάνω απ' όλα με ταλέντο στην υποκριτική τέχνη. Λέγοντας υποκριτική τέχνη, εννοούμε την ικανότητα κάποιων ανθρώπων να αξιοποιούν όλες τις φυσικές, βιολογικές ψυχοπνευματικές και γενικότερα όλες τις υπαρξιακές του δυνατότητες ώστε να μπορέσει να «βγει» από τον εαυτό του και να «μπει» στο ρόλο. Κατά συνέπεια χρειαζόμουν ανθρώπους που να ξέρουν να κινούνται στο χώρο, να μπορούν να ρυθμίσουν τη φωνή τους ανάλογα με τις απαιτήσεις των περιστάσεων, ανθρώπους που να έχουν ανεπτυγμένη την μιμική ικανότητα, να είναι δηλαδή εκφραστικοί με το πρόσωπο, το σώμα, τα χέρια και τα μάτια τους.

Δεν δυσκολεύτηκα να ανακαλύψω δέκα τέτοιους ανθρώπους. Στην πραγματικότητα τους είχα στο νου μου από την πρώτη στιγμή που διάβασα το βιβλίο. Ήταν οι φίλοι μου, η παρέα μου. Δεν είναι ηθοποιοί, όμως στην καθημερινή τους ζωή είναι όλοι τους πολλοί εκφραστικοί και κινούνται και προσαρμόζονται άνετα στο χώρο.

Τους το πρότεινα. Η αγάπη που είχαν όλοι για το θέατρο μου ήταν γνωστή. Δέχτηκαν με μεγάλη χαρά παρά το γεγονός ότι ήταν αρκετά πιεσμένοι. Το όνομα της ομάδας: «Οι... Πτυχιακή». «Οι»: Η παρέα μας, όλοι εμείς, « Πτυχιακή»: Η εργασία μου. Έντεκα άτομα λοιπόν, διαφορετικοί χαρακτήρες, προσωπικότητες πολυδιάστατες, εκρηκτικές. Είχα την πεποίθηση πως θα τα πηγαίναμε καλά.

Αφού συστάθηκε λοιπόν η ομάδα, το επόμενο βήμα ήταν να γίνει η διανομή των ρόλων στον καθένα από τους δέκα «ηθοποιούς». Εγώ δεν πήρα μέρος στη παράσταση μιας και αφού η παράσταση αποτελούσε την πτυχιακή μου εργασία, ήθελα να είμαι αποστασιοποιημένη. Στο σημείο της διανομής των ρόλων λοιπόν βασίστηκα καθαρά στο ένστικτο και το... «μάτι». Δεν είμαι επαγγελματίας και κατά συνέπεια δεν μου φαινόταν σωστό απέναντι στους φίλους μου να κάνω οντισιόν. Άλλωστε είχα σκεφτεί τον ρόλο του καθενός, κι από συζητήσεις πριν ακόμα συσταθεί η ομάδα, λίγο πολύ ο καθένας είχε διαλέξει το ρόλο του, μιας

και τον είχε αγαπήσει όπως ήταν στο βιβλίο. Σκέφτηκα λοιπόν να βασιστώ στο ένστικτο και να κάνω τη διανομή που είχα στο μυαλό μου εξ αρχής και αν κάτι δεν θα πήγαινε καλά, θα βρισκόταν η λύση στην πορεία.

Κάθε ένας από τους ρόλους είχε κάποιο χαρακτηριστικό το οποίο κατά τη διάρκεια της συγγραφής της διασκευής προσπαθούσα να το προσαρμόσω στο άτομο που είχα προ- επιλέξει για τον ανάλογο ρόλο.

Αφού έγινε η διανομή των ρόλων, το επόμενο βήμα ήταν να ξεκινήσουν οι πρόβες.

Πριν περιγράψω τις πρόβες θεωρώ απαραίτητο ν' αναφερθώ στη βοήθεια της συγγραφέως του βιβλίου, της Μυρτώς Κοντοβά. Όταν της τηλεφώνησα και της εξήγησα τι ακριβώς ήθελα να κάνω χάρηκε πολύ και μου έδωσε πολύ ευχάριστα την άδειά της να διασκευάσω το κείμενό της. Μου είπε πως ήταν στη διάθεσή μου αν χρειαζόμουν κάποια βοήθεια.

Κάποια στιγμή που βρέθηκα στην Αθήνα, της τηλεφώνησα. Βρήκε χρόνο να με δει, συναντηθήκαμε και γίναμε φίλες. Της άρεσε πολύ ο τρόπος που σκεφτόμουν για το κείμενο. Μου πρότεινε κάποια στοιχεία και μου φανέρωσε πτυχές των ηρώων στις οποίες δεν είχα δώσει την απαραίτητη έμφαση. Νομίζω πως ήταν πολύ χρήσιμο για την παράσταση που την συνάντησα πριν ξεκινήσουν οι πρόβες και προσέθεσα στον κάθε έναν κάτι από τη... «μαμά» τους.

ΠΡΟΒΕΣ - ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Η πρώτη συνάντηση της ομάδας έγινε στις 7 Μαρτίου. Δεν ήταν η πρώτη φορά που βρισκόμασταν όλοι μαζί, ήταν όμως η πρώτη φορά που είχαμε ένα σοβαρό και συγκεκριμένο θέμα να συζητήσουμε, και ένα σκοπό να εκπληρώσουμε, μια θεατρική παράσταση.

Η πρώτη συνάντηση ήταν αναγνωριστική. Συζητήσαμε για το μέρος και τις ώρες που θα γίνονταν οι πρόβες, πήραμε ο καθένας από ένα κείμενο και ορίσαμε την επόμενη πρόβα. Αρχικά οι πρόβες γίνονταν στα σπίτια μας. Τις δυο πρώτες φορές έγιναν αναγνώσεις του κειμένου. Το διαβάσαμε από δύο φορές με διαφορετικούς τρόπους. Κάθε φορά δίναμε έμφαση σε διαφορετικά σημεία, ο καθένας έλεγε την άποψή του και προσπαθούσαμε να βρούμε όλοι μαζί το στίγμα.

Στην Τρίτη πρόβα ξεκινήσαμε να «παίζουμε». Παίξιμο φυσικό, χωρίς στόμφο, απαλλαγμένο από υπερβολές. Πριν να γίνει η σκηνική τοποθέτηση χρειάστηκε να επανέρθω στην δραματουργική επεξεργασία του κειμένου. Δούλεψα τον κάθε ρόλο χωριστά και τις σχέσεις μεταξύ των ηρώων. Είχα δει τα παιδιά να παίζουν και κάποιες περαιτέρω αλλαγές ήταν απαραίτητες. Οι αλλαγές έγιναν ύστερα από πολλές συζητήσεις με τα παιδιά, και με τον καθένα τους ξεχωριστά. Εγώ, μια και είχα επωμιστεί το ρόλο του σκηνοθέτη, προσπάθησα να δώσω τη γενική ιδέα και ν' αφήσω τα παιδιά να κινηθούν ελεύθερα.

Είδαμε τον κάθε ρόλο σε συνάρτηση με πολλούς παράγοντες: τον ίδιο το ρόλο, τους υπόλοιπους πρωταγωνιστές με τους οποίους συνυπήρχε ο καθένας στη σκηνή, με τις ίδιες τις σκέψεις του ρόλου καθώς επίσης και σε συνάρτηση με την προσωπικότητα του ατόμου που θα ερμήνευε το ρόλο μιας και θεωρώ βασικό σε μια ερμηνεία το προσωπικό στίγμα.

Οι συνθήκες ήταν δύσκολες, μια και συγκεκριμένος σκηνικός χώρος δεν υπήρχε. Έτσι κάθε φορά προσαρμοζόμασταν στο υπάρχοντα χώρο κάτι που δεν ήταν πάντα εύκολο. Στη συνέχεια πήραμε άδεια από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και χρησιμοποιούσαμε την αίθουσα χορού. Αυτό μας έλυσε πολλά προβλήματα, αφού ο συγκεκριμένος χώρος μας έγινε οικείος και λειτουργούσαμε φυσικά.

Από τη στιγμή λοιπόν που τακτοποιήθηκε το ζήτημα του χώρου αρχίσαμε να τοποθετούμαστε. Από πού θα βγαίνει ο καθένας και πότε, με ποιόν τρόπο θα γίνονταν οι είσοδοι και γενικότερα λεπτομέρειες καθαρά κινησιολογίας. Ο ρόλος ο δικός μου ήταν να «διδάσκω» την κίνηση και το γενικότερο «στήσιμο». Ρόλος άχαρος, ειδικά για μένα που οι γνώσεις μου περιορίζονταν στα βιβλία και την εμπειρία. Έτσι δεχόμουν προτάσεις

και ιδέες. Απλά είχα τον γενικό συντονισμό, και καθόριζα την σκηνοθετική άποψη.

Στις πρόβες είχαμε συνήθως κοινό. Φίλους που στην αρχή ζητούσαμε τη γνώμη τους αλλά όσο περνούσε ο καιρός συμφωνήσαμε πως ... «όπου λαλούν πολλά κοκόρια, αργεί να ξημερώσει». Σε μία πρόβα παραβρέθηκε ο κος Μαγουλιώτης για να μας δώσει και αυτός κατευθύνσεις στην σκηνοθετική προσπάθεια. Οι σκηνικές οδηγίες που υπήρχαν, καθοδηγούσαν τους «κηθοποιούς», ώστε να χρωματίσουν τη φωνή τους, να πάρουν το ζητούμενο ύφος, να «παίξουν».

Όσον αφορά τη σκηνοθετική άποψη δεν υπάρχει κανένα συγκεκριμένος κανόνας. Εξαρτάται από την αισθητική, την φαντασία, την εμπειρία και τον τρόπο σκέψης του κάθε σκηνοθέτη. Φωτισμός, εικαστικά στοιχεία, μαύρο θέατρο, σκιά, στοιχεία που εκφράζουν την άποψη των σκηνοθετών.

Προσεγγίσαμε την παράσταση από τη σημειωτική θεωρία. Σύμφωνα μ' αυτήν « το θέατρο ούτε μιμείται ούτε αντανακλά, αλλά ούτε εμπεριέχει την πραγματικότητα, απλώς την υποδηλώνει».(Γραμματάς 1997) Με γνώμονα τη θεωρία αυτή εξερευνήσαμε την παράσταση απ' όλες τις πλευρές καταλήγοντας στο επιθυμητό αποτέλεσμα

Ο χώρος στον οποίο έγινε η παράσταση, δεν μπορούσε να μας παραχωρηθεί νωρίτερα από την ημέρα της παράστασης. Δυνατότητα λοιπόν για μια γενική πρόβα μας δόθηκε μόλις λίγες ώρες πριν την παράσταση. Η παρουσία μας όμως στο χώρο από πολύ νωρίς το πρωί, μας έκανε να τον νιώθουμε οικείο και να αποδώσουμε έτσι την ώρα της παράστασης, το μέγιστο των δυνατοτήτων μας.

ΣΚΗΝΙΚΑ- ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ- ΜΑΣΚΕΣ - ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Αρχικά πρέπει ν' αναφερθούμε στο χώρο τον οποίο παίχτηκε η παράσταση. Το θέατρο Σπίερ. Χώρος ζεστός κι «οικογενειακός» που προσφέρεται για παραστάσεις παιδικές, μιας και δεν είναι πολύ μεγάλο (χωρητικότητας 200 ατόμων), και θα μπορούσαμε κατά συνέπεια να έχουμε επαφή με τον κόσμο, αλλά και να μην χρησιμοποιήσουμε μικρόφωνα, γεγονός που το θεωρούσαμε πολύ απαραίτητο, ώστε να δημιουργηθεί στο χώρο η κατάλληλη ατμόσφαιρα.

Μέρος της σκηνοθετικής άποψης τα τρία αυτά στοιχεία έκαναν την παράσταση ενδιαφέρουσα. Τα σκηνικά λιτά. Χρησιμοποιήθηκαν πολλά μέτρα τούλι. Ο χώρος του Ουρανού στον οποίο εκτυλίσσεται όλη η ιστορία μας έδωσε την ιδέα να κάνουμε ένα σκηνικό βασισμένο στο τούλι. Διάφορα χρώματα, τα οποία «έπαιζαν» το ρόλο των σύννεφων. Θέλαμε να υπάρξει χρώμα ώστε να διακατέχεται το σκηνικό από μια παιδικότητα. Το «κυκλόγραμμα» (το λευκό πανί που χρησιμοποιήθηκε για φόντο), ήταν πολύ χρήσιμο, μιας και αφού υπήρχε η δυνατότητα να είναι διαρκώς μπλε και κάποιες στιγμές να γίνει κόκκινο, δημιουργούσε αυτόματα την αίσθηση ότι βρισκόμασταν στο χώρο του Ουρανού.

Τα έπιπλα που χρησιμοποιήθηκαν για την παράσταση ήταν ελάχιστα. Μια κουνιστή πολυθρόνα στην δεξιά πλευρά του σκηνικού, και ένα τραπέζι με μια καρέκλα στην αριστερή. Βέβαια το λιτό αυτό σκηνικό δημιουργούσε αυτόματα ένα πρόβλημα, δεν ήταν ξεκάθαρος ο σκηνικός χώρος στο οποίο εκτυλίσσονταν η δράση κάθε σκηνής. Το πρόβλημα αυτό όμως προσπεράστηκε με τη βοήθεια του φωτισμού, όπως θα δούμε παρακάτω.

Πέρα λοιπόν από το τούλι που χρησιμοποιήθηκε για τα σύννεφα, χρησιμοποιήθηκε αρκετό τούλι για να καλυφθούν τα λιγιστά έπιπλα με τούλι ώστε να δοθεί μια διαφάνεια, μια αίσθηση αέρινη και σε συνδυασμό με το χρώμα να μας μεταφέρει στον κόσμο του ονείρου και του παραμυθιού. Στο σημείο αυτό, μας βοήθησε πολύ ο κος Μαγουλιώτης.

Σημαντική και εντελώς απαραίτητη ήταν η χρήση ενός βάθρου που θα το χρησιμοποιούσαμε για ν' ανέβουν οι εξεταστές και να ενισχυθεί έτσι η επιβλητικότητά τους. Επίσης ήταν απαραίτητο για διαχωριστούν τα δυο επίπεδα για τη στιγμή που θα εμφανίζονταν ο Ουρανός και η Γη. Και το βάθρο, όπως και τα υπόλοιπα χρηστικά αντικείμενα, καλύφθηκε με τούλι μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της διαφάνειας.

Με τη ίδια λογική λειτουργήσαμε και στη κατασκευή των κουστουμιών. Στο σημείο αυτό χρησιμοποιήθηκε και φόδρα, για τους ήρωες που δεν ήταν αστέρια. Η Γη ,ο Ουρανός, η Σελήνη και οι εξεταστές, φορούσαν κοστούμια από πράσινη, μπλε, χρυσαφή και μαύρη φόδρα αντίστοιχα. Φόδρα φορούσε και το μαντήλι. Μια κόκκινη κελεμπία που όταν κινούνταν έδινε την αίσθηση ότι πετάει. Ενώ όλα τα αστέρια πάνω από τα μαύρα ρούχα τους φορούσαν ρούχα φτιαγμένα από τούλι. Μπλούζες, φούστες, παντελόνια. Όλα τούλινα για να δημιουργηθεί η αέρινη διάθεση. Οι μπλούζες ήταν κομμένες σε μύτες ώστε να θυμίζουν αστέρι, ενώ η φόδρα της Σελήνης ήταν κομμένη σε σχήμα μισοφέγγαρου. Οι εξεταστές φορούσαν μαύρες μακριές κελεμπίες ώστε να προκαλούν δέος, ενώ η Γη και ο Ουρανός ένα είδος «πόντσο» με το μάκρος του πίσω για να δίνει την αίσθηση της μεγαλοπρέπειας.

Στη συγκεκριμένη παράσταση χρησιμοποιήθηκαν και μάσκες. Αυτές ήτανε μάσκες που αναπαριστούσαν το πρόσωπο και ήταν κατασκευασμένες με γυψόγαζα με καλούπι τα πρόσωπα των παιδιών που τις φορούσαν. Η σκέψη μου να χρησιμοποιηθεί μάσκα σε μια θεατρική παράσταση, βασίστηκε στην ιδέα του συνθετικού θεάτρου, όπου χρησιμοποιούνται πολλά μέσα (σκιά, μαύρο θέατρο, κούκλες, μαριονέτες, μάσκες κ.α)

Οι ήρωες που εμφανίστηκαν με μάσκες ήταν οι εξεταστές. Προσωπικότητες σοβαρές, γεμάτες ένταση και επιβλητικότητα. Η ουδετερότητα που αποκτά ο ηθοποιός που φοράει μάσκα τον αποστασιοποιεί και δημιουργεί στο κοινό το αίσθημα του δέους. Οι εξεταστές, μορφές ηγετικές χρειάζονταν να εκπέμπουν ένταση και να δημιουργούν έντονα συναισθήματα. Το μακιγιάζ πάνω στη μάσκα ήταν πολύ καλά μελετημένο και έδειχνε σοβαρότητα, ηγετική διάθεση, αποφασιστικότητα και καχυποψία. Η αντίθεση της χρυσής μάσκας με τις μαύρες κελεμπίες που φορούσαν οι εξεταστές έκανε το όλο θέαμα πολύ επιβλητικό.

Οι συζητήσεις με τον κο Μαγουλιώτη ήταν πολλές. Με συμβούλευσε για τις μάσκες και τον τρόπο κατασκευής τους, συζητήσαμε για τον τρόπο που έπρεπε να γίνουν τα κοστούμια, αλλά και για τα αξεσουάρ που έπρεπε να χρησιμοποιηθούν. Συζητήσεις, παρατηρήσεις και σχέδια που συντέλεσαν στο τελικό αποτέλεσμα.

Όσον αφορά το μακιγιάζ της παράστασης, τονίστηκαν τα χαρακτηριστικά των πρωταγωνιστών και προσθέσαμε στα πρόσωπά τους «λάμψη». Ο φωτισμός του θεάτρου είναι απαιτητικός και χρειάζεται πολύ προσοχή στο μακιγιάζ ώστε να φαίνονται οι εκφράσεις των ηθοποιών. Πούδρες, μολύβια, και πολύ χρώμα προς έναν αρμονικό συνδυασμό, σκηνικού, κοστουμιών, φωτισμού και σκηνικής παρουσίας.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ -ΜΟΥΣΙΚΗ

Οι δύο αυτοί παράγοντες είναι απόλυτα απαραίτητοι για να ανέβει μια θεατρική παράσταση. Υπάρχουν είδη θεάτρου που βασίζονται σε κάποια από τους δυο αυτές τέχνες εξ ολοκλήρου. Το μουσικό θέατρο για παράδειγμα βασίζεται καθαρά στη μουσική τέχνη, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν μπορεί να εμπεριέχεται σ' αυτό πρόζα. Όσον αφορά το φωτισμό τα υπάρχουν νέα είδη θεάτρου που αφηγούνται ολόκληρη ιστορία μόνο με τα φώτα και σου δημιουργούν την αίσθηση ότι ταξιδεύεις στο όνειρο. Αναφέρομαι από κοινού στα σημεία αυτά της παράστασης όχι τυχαία. Ο ρόλος και των δύο στην συγκεκριμένη παράσταση ήταν καταλυτικός.

Συναντήθηκα με το κ. Κώστα Τατάκο (φωτιστή του ΔΗ. ΠΕ. ΘΕ Βόλου) λίγες μέρες πριν την παράσταση για να του εξηγήσω τι ακριβώς ήθελα. Είχα στο μυαλό μου συγκεκριμένα πράγματα που δεν ήξερα αν υπήρχε δυνατότητα να γίνουν. Μια από της δυσκολίες της παράστασης ήταν, όπως αναφέρθηκε παραπάνω το λιτό σκηνικό και κατά συνέπεια η αδυναμία να οριοθετηθεί ο χώρος. Το ρόλο αυτό ανέλαβαν τα φώτα. Με τα φώτα οριοθετήθηκαν τα τρία σημεία στα οποία εκτυλίσσονταν όλη η θεατρική δράση και έτσι η σκηνή χωρίστηκε νοητά σε τρεις μικρές σκηνές. Αυτό ξεκαθάριζε αμέσως πότε βρισκόμασταν στο χώρο του Χειμέριου για παράδειγμα(στο δεξί μέρος της σκηνής) ή στο σπίτι του Αστρή (στο αριστερό μέρος της σκηνής).

Ένα άλλο ζήτημα το οποίο ήταν δύσκολο να λυθεί ήταν η εμφάνιση της νεράιδας. Η νεράιδα- αφηγήτρια δεν θα μπορούσε ασφαλώς να κάθεται σ' ένα σημείο της σκηνής και να αφηγείται το παραμύθι. Έπρεπε να κινείται, να επικοινωνεί με το κοινό, να περνάει ανάμεσα από τους πρωταγωνιστές. Και σ' όλη αυτή τη διαδικασία έπρεπε να φωτίζεται ώστε να γίνει οικεία με τους θεατές. Δύο σημαντικά χρώμα τα που χρειαζόμασταν σ' αυτήν την παράσταση ήταν το κόκκινο και το μπλε, όταν εμφανίζονταν η «κόκκινη» Σελήνη και ο Ουρανός αντίστοιχα. Επίσης χρειαζόμασταν κάτι πολύ εντυπωσιακό για το ταγκό που χορεύουν στην τελευταία σκηνή ο Ουρανός με τη Γη. Είχα δει την παράσταση πολλές φορές, την είχα πλάσσει στο μυαλό μου άλλες τόσες. Η αίσθηση που μου δημιουργήθηκε τη στιγμή που την έβλεπα με τα σωστά φώτα θα μου μείνει αξέχαστη.

Το ίδιο περίπου συνέβη και με τη μουσική της παράστασης. Το δύσκολο αυτό έργο της σύνθεσης της μουσικής, ανέλαβε να φέρει σε πέρας, και τα κατάφερε, ο Σωτήρης Νούκας με το συγκρότημά του «Πέρασμα». Όταν αποφάσισα να ανεβάσω την παράσταση, άρχισα να ψάχνω μουσική επένδυση. Έψαχνα κάτι πολύ συγκεκριμένο. Μια μουσική γλυκιά, ανάλαφρη, που όταν την ακούω και κλείνω τα μάτια, να βλέπω μπροστά μου μπλε. Σκέφτηκα τον Σωτήρη. Βρεθήκαμε, του είπα την ιδέα μου για το έργο και πριν ακόμα το διαβάσει δέχτηκε να το κάνει. Δεν ήταν εύκολο για πολλούς λόγους. Αρχικά δουλεύαμε σε διαφορετικές πόλεις. Εμείς κάναμε πρόβες στο Βόλο και ο Σωτήρης ζει και εργάζεται στην Θεσσαλονίκη. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα συχνές επισκέψεις στην Θεσσαλονίκη κι εμένα να παίζω τις σκηνές μπροστά του για να μπει στο κλίμα. Ακούσαμε μουσική από αρκετές θεατρικές παραστάσεις για παιδιά και αναλύσαμε την υπόθεση του έργου πολλές φορές. Το γεγονός ότι δεν μπορούσε να παρακολουθήσει πρόβες ήταν πρόβλημα. Πρόβλημα επίσης αποτελούσε το γεγονός ότι χρειαζόμασταν μουσική ορχηστρική, αέρινη, να μας μεταφέρει στον Ουρανό, να θυμίζει πορεία αστεριού, να δημιουργεί ατμόσφαιρα γενικότερα, αλλά, να μπορεί να ακουστεί ευχάριστα από τα παιδιά. Η πρώτη φορά που μου έπαιξε στο πιάνο το «αλλόκοτο» ήταν πέντε λεπτά αφού του είπα τι ήθελα. Ενθουσιάστηκα. Όταν άκουσα πρώτη φορά το CD μαγεύτηκα, ήταν ακριβώς αυτό που είχα στο μυαλό μου.

Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί το γεγονός ότι είχαν γραφτεί κάποια τραγούδια για την παράσταση. Τραγούδια για παιδιά, που δεν είχαν σχέση με την μουσική η οποία θα έντυνε την παράσταση. Επιλέξαμε έτσι να κρατήσουμε το κλίμα του ονείρου που δημιουργούσε η μουσική του Σωτήρη και οι φωνές των κοριτσιών του συγκροτήματός του, της Ντιάνας και της Μαρίας.

Στην παράσταση υπάρχουν δύο σημεία όπου οι πρωταγωνιστές χορεύουν. Στα σημεία αυτά χρησιμοποιήσαμε ένα βαλς και ένα ταγκό που δεν αν και διαφορετικά από το ύφος της μουσικής της παράστασης, δεν «ξένιζαν»

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Η μέρα της παράστασης ήταν γεμάτη ένταση και αγωνία. Στις 30 του Μάη λοιπόν, από νωρίς το πρωί βρεθήκαμε όλοι μαζί στο θέατρο Σπίρερ για να κάνουμε πρόβες.

Εξερευνήσαμε το χώρο, μεταφέραμε τα σκηνικά και τα τοποθετήσαμε σ' αυτόν. Ήταν η πρώτη φορά που βρεθήκαμε στη σκηνή του συγκεκριμένου χώρου κι έτσι κάναμε πολλές πιθανές εκδοχές του «στησίματος» του σκηνικού.

Ένα γεγονός για το οποίο είχαμε όλοι αγωνία ήταν ο τρόπος που θα χρησιμοποιούσαμε το πατίνι. Στην δράση του έργου, ο βασικός πρωταγωνιστής, ο Αστρής, εμφανίζεται με πατίνια. Μπορέσαμε να βρούμε ένα παραδοσιακό πατίνι του οποίου η χρήση θα ήταν πιο απλή από το να χρησιμοποιηθούν κανονικά πατίνια. Παρ' όλ' αυτά έπρεπε να γίνει δοκιμή από τον « Αστρή», ο οποίος όχι μόνο το διασκέδασε πολύ, αλλά τα κατάφερε και πολύ καλά. Λίγη ώρα αργότερα περιμέναμε υπομονετικά τη σειρά μας να κάνουμε μια βόλτα με το πατίνι του Αστρή.

Στις 13.00 ήταν το ραντεβού με τον κ. Τατάκο. Ασχοληθήκαμε με τα φώτα τρεις περίπου ώρες. Δοκιμάζαμε, αλλάζαμε, βάζαμε χρώμα, πλουτίζαμε το χώρο με το φως. Παρόν από νωρίς στη φάση της προετοιμασίας ο κος Μαγουλιώτης, ο οποίος βοήθησε και καθοδήγησε τους «ηθοποιούς», δίνοντας ιδέες που αφορούσαν την κίνησή τους στο χώρο, τον τρόπο που μιλούσαν, τα σκηνικά αλλά και τα κοστούμια τους. Ο χώρος λοιπόν ήταν έτοιμος, τα φώτα δοκιμασμένα και η ώρα για μια διακοπή είχε φτάσει. Ραντεβού στις 18.00 για τη γενική πρόβα.

Οι περισσότεροι μείναμε στο χώρο του θεάτρου, κι αν κάποιοι έφυγαν γύρισαν αμέσως. Νιώθαμε οικεία με το χώρο και αυτό ήταν ένα πολύ καλό πρώτο βήμα.

Η γενική πρόβα πήγε καλά, τα λάθη καλύφθηκαν, οι αλλαγές έγιναν στην ώρα τους, τα παιδιά είχαν προσαρμοστεί άψογα στο χώρο. Θαρρείς και κάναμε πρόβες εκεί μια ζωή. Το δέσιμο της μουσικής, της υποκριτικής και του φωτισμού, εντυπωσίασε ακόμα κι εμάς τους ίδιους.

Το μακιγιάζ άρχισε, τα αντικείμενα του φροντιστηρίου (ένα βάζο, δυο πιάτα, ένα βιβλίο, ένα μικρό σκαμπό, μαξιλάρια κ.α) ήταν στη θέση τους και ο κόσμος άρχισε να καταφθάνει.

Καθηγητές, γονείς, φίλοι και γνωστοί, άγνωστοι που απλώς είχαν δει την αφίσα. Και αρκετά παιδιά, οι βασικοί κριτές μας. Το θέατρο γέμισε, υπήρχαν ακόμα και όρθιοι, το τρίτο κουδούνι χτύπησε και η παράσταση άρχισε.

Τα συναισθήματα ποικίλα και όλα έντονα. Η μουσική πλημμυρίζει το χώρο, το φως μας μεταφέρει στο όνειρο και τα παιδιά δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους.

Ο τρόπος που λειτουργήσανε τα παιδιά πάνω στη σκηνή, ήταν εντυπωσιακός. Την ημέρα της παράστασης γράψανε το κείμενο από την αρχή. Ακούστηκαν ατάκες για πρώτη φορά, εμπλουτίστηκαν οι ήδη υπάρχουσες. Το χιούμορ και το συναίσθημα πλημμύριζαν το θέατρο, ο κόσμος διασκέδαζε, τα παιδιά παρακολουθούσαν με το στόμα ανοιχτό.

Το πατίνι έκανε θραύση, οι μάσκες εντυπωσίασαν, η μουσική αγαπήθηκε. Τα λάθη σχεδόν ανύπαρκτα. Η ομάδα είχε «δέσει» καλά και αυτό ακτινοβολούσε πάνω από τη σκηνή.

Ήταν σαν να είχε εμφανιστεί μπροστά μου μια μαγική εικόνα. Στοιχεία που ήξερα πως υπήρχαν, που εκτιμούσα την αξία τους δέθηκαν και εμφανίστηκαν μπροστά μας για να μας ταξιδέψουν στον κόσμο του ονείρου.

Ήταν μια καλή προσπάθεια, που είχε ένα καλό αποτέλεσμα. Πέρα από το γεγονός ότι ήταν η πτυχιακή μου εργασία, είναι γεγονός ότι ήταν ό, τι καλύτερο έκανα στη ζωή μου. Όχι μόνο απέκτησα γνώσεις στην προετοιμασία της παράστασης αλλά η ψυχή μου γέμισε από αυτήν, κι έγινε ένα « *Κουβάρι, αλλόκοτων πραγμάτων* ».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Πολλοί ήταν οι άνθρωποι που μας βοήθησαν από την πρώτη ως την τελευταία στιγμή. Θα ήθελα να ευχαριστήσω λοιπόν για την συμπαράσταση και την βοήθειά τους:

Τη κα. Μυρτώ Κοντοβά συγγραφέα του βιβλίου

Τους επιβλέποντες καθηγητές μου, κυρίους:

Βασίλη Δ. Αναγνωστόπουλο Καθηγητή του Π.Τ.Ν Θεσσαλίας.

Απόστολο Μαγουλιώτη Λέκτορα του Π.Τ.Ν. Θεσσαλίας

Την κα Μαρία Ζαφειροπούλου, Επίκουρη Καθηγήτρια του Π.Τ.Ν Θεσσαλίας, για την ιδέα της να έχει η πτυχιακή μου αυτή τη μορφή.

Την κα Άννα Βιδάλη, Λέκτορα του Π.Τ.Ν. Θεσσαλίας ως μέλος του Δ.Σ του ΔΗ. ΠΕ ΘΕ. Βόλου.

Το ΔΗ. ΠΕ.ΘΕ Βόλου, που μας παραχώρησε το χώρο του Σπίρερ και το πατίσι.

Τον κ. Κώστα Τατάκο, που μας έδωσε ... τα φώτα του.

Τον κ. Σωτήρη Νούκα για την καταπληκτική μουσική που έγραψε.

Την κα Νατάσσα Καρακατσάνη που επιμελήθηκε το μακιγιάζ.

Τέλος ευχαριστώ από την καρδιά μου τους φίλους μου που εκτός από ταλέντο, κατέθεσαν στην παράσταση ψυχή.

Αναγνώστου Κατερίνα

Αρσένης Κρίτων

Γεωργίου Εύη

Γκαραγκούνη – Αραίου Φαίη

Ζουμπούλη Μαρία

Καβαλάρη Εύη

Κυρμανίδου Βάντα

Συρμακέση Κλειώ

Τσαούση Βούλα

Χατζοπούλου Φένια

Τέλος ευχαριστώ όλους όσους αγκάλιασαν την παράσταση και μας επέτρεψαν να μπούμε στην ψυχή τους και να τους ταξιδέψουμε. Σκοπός μας ήταν ένας, να μην δείτε τον Ουρανό ποτέ ξανά με τα ίδια μάτια.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΑΛΚΗΣΤΙΣ, Η δραματοποίηση για παιδιά, Αθήνα, 1983
- ΑΛΚΗΣΤΙΣ, Το αυτοσχέδιο θέατρο στο σχολείο, Αθήνα, 1984
- ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Β. Δ. ,Γλωσσικό υλικό για το νηπιαγωγείο (Από τη θεωρία στην πράξη), εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 1997
- ΓΡΑΜΜΑΤΑΣ Θ., Θεατρική Παιδεία και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, εκδόσεις τυπωθήτω – Γ. Δάρδανος,σειρά «Θεατρική Παιδεία» Αθήνα 1997
- DELDIME R., Θέατρο για την Παιδική και Νεανική Ηλικία, μτφρ. Θ. Γραμματάς, εκδόσεις τυπωθήτω- Γ. Δάρδανος, σειρά «Θεατρική Έρευνα», Αθήνα 1996.
- ΘΩΜΑΔΑΚΗ Μ., Θεατρολογία και αισθητική –Προς μια θεωρία της ενεργειακής θεατρικότητας- , εκδόσεις Σύγχρονη εποχή, Αθήνα 1995
- ΚΟΥΡΕΤΖΗΣ Λ., Το θεατρικό παιχνίδι, εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 1991
- ΚΟΥΝ Κ. , Κάνουμε θέατρο για την ψυχή μας, εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 1987
- ΛΑΝΤΑ κ. ΛΑΝΤΑ. , Το θέατρο και τα παιδιά –Παιχνίδια, έργα, κοστούμια και σκηνικά-, εκδόσεις Βασιλείου
- ΡΟΝΤΑΡΙ ΤΖ. , Γραμματική της φαντασίας, εκδόσεις Τεκμήριο
- ΥΛΙΚΟ Α΄ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, Υφυπουργείο Νέας Γενιάς, Αθήνα, 1983
- ΦΙΛΙΠΠΑΚΗ Μ. , Κοινωνικό θέατρο, εκδόσεις Λευκό Αερόστατο, Χανιά.
- ΜΑΓΟΥΛΙΩΤΗ ΑΠ., Κατασκευές για Κολλάζ, Θέατρο, Αρχιτεκτονική, εκδόσεις Gutenberg.
- ΛΑΔΟΓΙΑΝΝΗ Γ., Το παιδικό Θέατρο στην Ελλάδα, Ιστορία και Κείμενα, εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα.
- ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ., Μάσκες θεάτρου, εκδόσεις Καστανιώτη
- ΠΙΡΑΝΤΕΛΛΟ Λ., Απόψε αυτοσχεδιάζουμε, εκδόσεις Δωδώνη
- ΚΟΥΝ Κ., Για το θέατρο, εκδόσεις Ιθάκη
- ΣΤΑΝΙΣΛΑΦΣΚΙ Κ., Πλάθοντας ένα ρόλο, εκδόσεις Γκόννης
- BOLTON G., Towards a theory of Drama in Education, London, Longman,1980
- VALLON C., Pratique du theatre pour enfants, Lausanne, Pierre Marcel Favre 1981.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Μια φορά κι έναν καιρό...

1. Για δεξ είναι βαμβάκι ή συνθετικό

2. ....μήπως έχει γίνει κάποιο λάθος

1. Μαζί θα γυρίσουμε τον κόσμο όλο

2. Α, να... η πριγκίπισσα έρχεται

1. Τι έγινε Αστρή; Τι έκανες με τις εξετάσεις;

2. Πες μου, Χειμέριε, τι έγινε όταν πήγες στη γη;

1. Θα φας τόσο ξύλο...

2. Φεγγαράκι μου, πιές το γαλατάκι σου

1. Πέτα μαντήλι μου, μήνυμα της αγάπης μου

2. ... και προσγειώθηκε στο μπαλκόνι της Σελήνης

1. **Μα κοιτάζετε πόσο μου πηγαίνει**

2. **...τα πράγματα αλλάζουν**

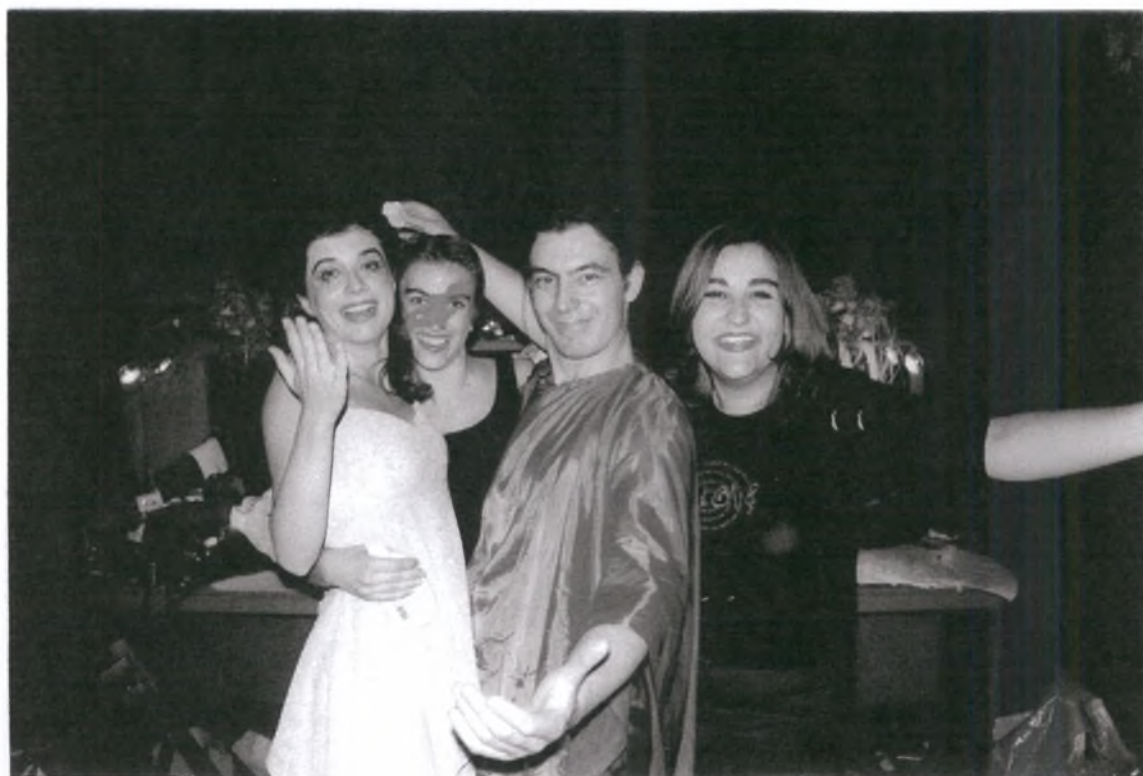

1. Ποιανού είναι η θάλασσα νεαρά;

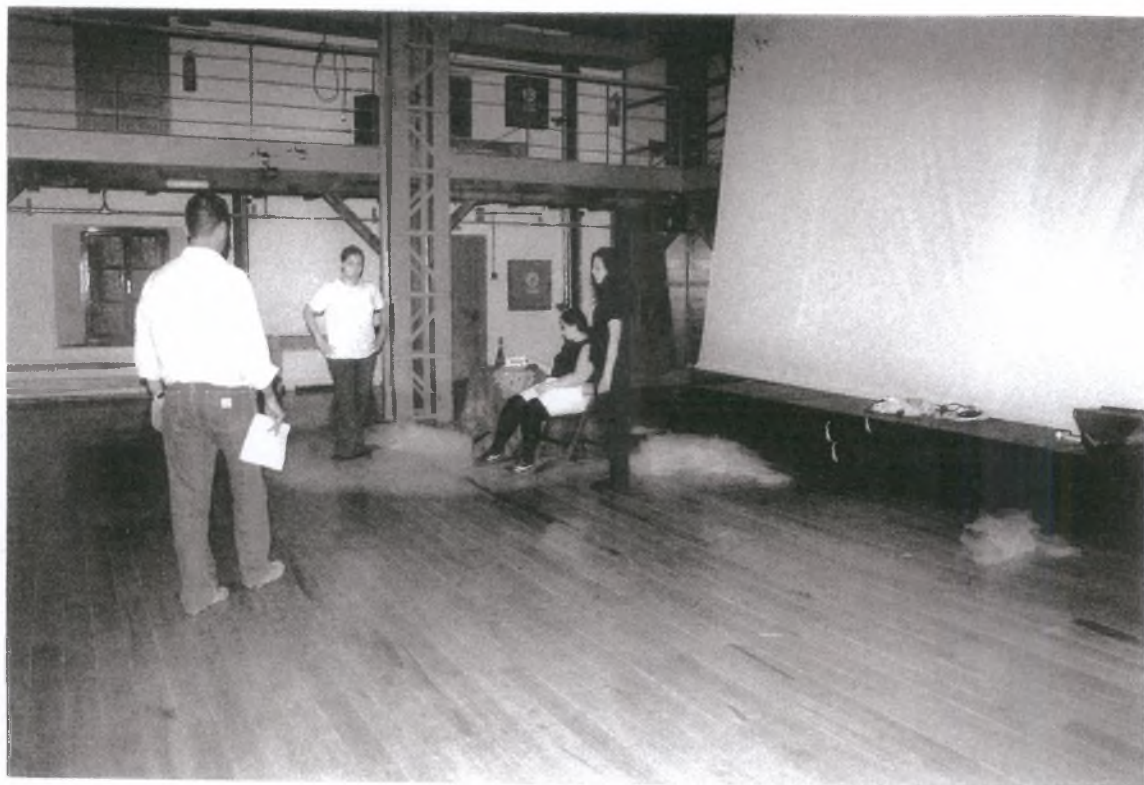
2. Έρωτας να πλανιέται...

1. Μακιγιάζ

2. Σκηνικό

1. Φώτα

2. ... κι άλλα φώτα

Τέλος του παραμυθιού

Καληνύχτα σας

